

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Ob VII. zboru gorenjskih aktivistov

Postavljanje spomenika BORBE IN DELA

Na zgodovinski 22. junij, na dan, ko so se leta 1941 začele z ustanovitvijo glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet in s preimenoivanjem Protiimperialistične fronte v Osvobodilno fronto slovenskega naroda, sklepne priprave za oboroženi boj proti okupatorjem na Slovenskem, se bodo v Domžalah zbrali aktivisti OF vseh štirih medvojnih okrožij, jeseniškega, kranjskega, škofjeloškega in kamniškega. Srečali se bodo funkcionarji gorenjskih pokrajinskih forumov, Komunistične partije Slovenije, Zveze komunistične mladine, Osvobodilne fronte in njenih množičnih organizacij, z okrožnimi, okrajnimi in krajevnimi ilegalnimi in legalnimi političnimi delavci, ki so skupaj v letih 1941 — 1945 ustvarjali politične in materialne temelje za uspešno aktivnost narodnoosvobodilnih enot, z organizacijo partijskih komitejev in celic, odborov in aktivov skrbeli za množičnost narodnoosvobodilnega gibanja, z graditvijo ljudske oblasti pa so veliko prispevali tudi k revolucionarnemu značaju našega NOB.

Ob tem naj poudarimo, da včasih velike požrtvovalnosti, predanosti in žrtev naših aktivistov le nismo dovolj ustrezno vrednotili in da smo vse premalo poudarjali tesno povezanost ter medsebojno pogojenost političnega in vojaškega delovanja v NOB. Zlasti za začetna obdobja NOB lahko upravičeno trdimo, da bi se prve partizanske enote po hudih udarcih brez požrtvovalnega dela aktivistov OF težko obnovile in da bi zavest prebivalstva spričo hudega okupatorjevega nasilja brez izjemnih naporov političnih delavcev težko ostala tako velika, kot jo je terjal naš narodnoosvobodilni boj. To je ena velikih posebnosti NOB na Slovenskem. Za ves čas našega boja pa lahko trdimo, da so aktivisti OF z reševanjem preskrbovalnih, obveščevalnih, mobilizacijskih, sanitetnih, propagandnih in drugih nalog veliko prispevali k uspešni rasti in delovanju narodnoosvobodilnih enot, te pa so z uspešnimi akcijami in z izbojevanjem osvobojenih ozemelj ustvarjale političnim delavcem ugodne pogoje za njihovo delo. Skratka, uspešen razvoj NOB in njegov zmagoviti zaključek pred 30. leti je rezultat skupnih naporov in žrtev naših borcev in aktivistov.

SLAVJE V VINJAH

Letos mineva 35 let, ko je bila v Vinjah nad Ihanom III. pokrajinska konferenca KPS. Konferenca, ki je bila v noči od 29. na 30. junij 1940. leta, so se udeležili najvidnejši predvojni komunisti, katerim se je pridružil tudi generalni sekretar KPJ tovariš Tito.

Na kraju, kjer je bila konferenca, je postavljen spomenik, ob katerem bo ob 35-letnici v soboto, 21. junija, ob 10. uri svečanost kot spomin na to pomembno konferenco.

TOVARIŠKI POZDRAV NA

VII. ZBORU GORENJSKIH AKTIVISTOV

V DOMŽALAH!

RAZVOJ NOB NA GORENJSKEM

Franc Kavčič – Veljko (v sredini) predsednik pokrajinskega odbora aktivistov OF za Gorenjsko

Na Gorenjskem je bila že pred vojno močna partijska organizacija s tremi okrožnimi komiteji KPS, na Jesenicah, v Kranju in v Kamniku. Že kmalu po okupaciji so v hudih razmerah nemških nasilnih ukrepov začeli partijski okrožni vojno-revolucionarni oziroma vojni komiteji na čelu s pokrajinskim vojno-revolucionarnim komitejem za Gorenjsko priprave na oboroženi boj. Tudi za radi velikega okupatorjevega nasilja se je leta 1941 na Gorenjskem bolj razplamtel oboroženi boj partizanskih enot, ki so nastale okrog vseh pomembnih industrijskih središč, kot zajemanje pristašev OF v odbore. Toda politični delavci so pod vodstvom pokrajinskega poverjenišva KPS oziroma v zgodnji jeseni 1941 ustanovljenega pokrajinskega komiteja KPS za Gorenjsko uspeli tudi že v prvem letu NOB najnaprednejše pristaše OF povezati v terenske odbore OF, konec leta 1941 pa sta bila ustanovljena tudi okrožna odbora OF Jesenice in Kranj. S takoiimenovanimi plebiscitarnimi akcijami konec 1941 in v začetku naslednjega leta pa so zavedni Slovenci v več gorenjskih mestih tudi javno pokazali okupatorju svojo podporo narodnoosvobodilnemu gibanju in svoje priznanje OF kot oblasti. Na prelomu 1941/42 je z vstajo v Gornjesavski in Poljanski dolini ter v bohinjskem kotu in z velikimi uspehi Cankarjevega bata-

ljona NOB na Gorenjskem dosegla izjemen razmah v slovenskem okviru, ki pa so ga nemški odločni ukrepi in akcije kmalu zadušili.

Leta 1942 je doseglo nemško nasilje s požigi številnih vasi, z množičnimi selitvami in streljanji talcev ter drugimi ukrepi svoj višek. Izredno hude udarce so doživljali aktivisti OF, ki so jih okupatorji uspeli veliko aretirati, tudi zaradi izdaj. Žrtve med njimi so bile tako velike, da se je pomanjkanje političnih kadrov čutilo še tudi naslednje leto. Veliko političnih organizacij je moralo zato začasno prenehati z delom. Hkrati pa so nemške enote uspeli z velikimi ofenzivnimi akcijami prizadejati hude izgube tudi enotam prve grupe odredov.

Pomembna prelomnica v političnem delu na Gorenjskem je povezana z obiskom Borisa Kidriča, sekretarja izvršnega odbora OF in političnega komisarja glavnega poveljstva slovenskih partizanskih odredov. Po razgovorih v PK KPS za Gorenjsko in v štabu prve grupe odredov je dal 1. decembra 1942 v imenu CK KPS partijskim organizacijam na Gorenjskem nalogo, da z agitacijo za vstop mož in fantov v partizanske enote skrbijo za njihovo okrepitev ter tako onemogočijo mobilizacijo v nemško vojsko. Hkrati pa naj z vsemi silami skrbijo za vzpostavitev celotne mreže OF, od vaških in rajonskih do okrožnih fo-

rumov, z najboljšimi aktivisti OF pa naj krepijo tudi partijske organizacije. Posebej jih je opozoril, da naj se otresejo sektaštva in da naj zaradi nevarnosti gestapovskih vdorov v organizacije skrbijo za strogo konspiracijo, temeljno načelo pa jim mora biti: „Z a j e t i v O F p r a v v s e , k a r č u t i s l o v e n s k o“. Te Kidričeve smernice so bile nato osnova vsega nadaljnjega delovanja političnih organizacij na Gorenjskem.

Nov pokrajinski komite KPS in na novo ustanovljeno pokrajinsko poverjenišvo izvršnega odbora OF za Gorenjsko sta se takoj lotila mobilizacijskih nalog in rezultat je bila nagla krepitev gorenjskega in tudi kamniško-savinjskega odreda, iz katerih sta se nato poleti 1943 izoblikovali prvi dve brigadi na nemškem okupiranem ozemlju, Prešernova in Šlandrova brigada. Oba pokrajinska foruma sta tudi začela urejati pereč problem političnih kadrov, kajti brez njih ni bilo mogoče reševati novih organizacijskih nalog na terenu. Okrepljeni z izkušenimi političnimi kadri iz partizanskih enot, so politični delavci že do poletja 1943 dosegli presenetljive uspehe. V vseh štirih gorenjskih okrožjih, v jeseniškem, kranjskem, škofjeloškem in kamniškem, je tedaj delovalo že okrog 300 odborov OF oziroma narodnoosvobodilnih odborov, kot so jih sprva napačno imenovali, poleg njih pa so se začele uspešno razvijati tudi množične organizacije in formacije OF /Zveza slovenske mladine – ZMS, Slovenska protifašistična ženska zveza – SPŽŽ, Delavska enotnost – DE, Slovenska narodna pomoč – SNP, Gospodarske komisije – GK in Narodna zaščita – NZ/. Vzporedno pa so se krepile tudi organizacije KPS in ZKM. Po vseh okrožjih so tudi organizirali Varnostno obveščevalno službo /VOS/.

Naj silovit porast organiziranosti ilustriramo samo s podatki iz kamniškega okrožja, kjer je npr. septembra 1943 delovalo 187 odborov OF in množičnih organizacij, že konec novembra 1943 ob ustanovitvi okrožnega odbora OF Kamnik pa je delovalo v okrožju okrog 550 različnih vaških, občinskih in rajonskih odborov OF ter dva bataljona NZ, poleg okrožnega komiteja KPS pa 7 rajonskih komitejev KPS, 52 partijskih celic ter 36 aktivov in komitejev ZKM. Razmere na terenu in kadrovske problemi so sicer onemogočali enakomerno razširitev mreže političnih organizacij po vseh

okrožjih, prav tako pa niso bili povsod pogoji za razvoj vseh množičnih organizacij OF. Toda ena značilnost velja za vsa območja Gorenjske v letu 1943 – namreč, da so politični delavci uspeli ustvariti narodnoosvobodilnemu gibanju množično osnovo.

Še pomembnejše od samih organizacijskih uspehov pa je takojšnje aktiviranje organizacij KPS, ZKM in OF pri izpolnjevanju njihovih številnih nalog. Zbirale so hrano, opremo, material in denar za NOV, partizanske bolnišnice in tehnike ter za podporo žrtvam nacističnega nasilja in svojcem borcev, razvile so veliko mobilizacijsko, sabotažno, propagandno in še drugo dejavnost. Prebivalstvo je bilo tedaj z literaturo iz številnih tehnik in od konca leta 1943 dalje tudi že iz tiskam, prva je začela delovati v kamniškem okrožju, dobro seznanjeno z vsem aktualnim dogajanjem doma in v svetu. Poudariti moramo, da so zbrana materialna in finančna sredstva presegala potrebe Gorenjske in so jih pošiljali tudi v druge slovenske pokrajine.

Prvo posvetovanje gorenjskih aktivistov od 13. do 15. maja 1944 na Jelovici, ki se ga je udeležilo nad 120 aktivistov iz vseh okrožij in okrajev, v imenu vodstva slovenskega narodnoosvobodilnega gibanja pa so na njem sodelovali Lidija Sentjurc, Boris Kraigher in dr. Aleš Bebler, je temeljito in kritično pretreslo dotedanje uspehe in pomanjkljivosti političnega dela. Konferenca je naložila političnim delavcem kot poglavitne naloge zlasti utrjevanje ljudske oblasti, krepitev NOV s popolno mobilizacijo in boj zoper domačo reakcijo. Udeleženci so izvolili pokrajinski odbor OF, na prvi konferenci Delavske enotnosti, ki je sledila posvetovanju, pa tudi pokrajinski odbor DE za Gorenjsko. Že pred tem je bil februarja 1944 prvi zbor gorenjskih aktivistk, za tem pa je bila aprila 1944 ustanovljena pokrajinska gospodarska komisija, na pokrajinski mladinski konferenci v Davči pa so izvolili pokrajinski komite ZKM in pokrajinsko tajništvo ZSM. Delovanje političnih organizacij pa so že kmalu, zlasti na ravninskih območjih v kranjskem in škofjeloškem okrožju ter od srede 1944 tudi v kamniškem okrožju, ovirale in ponekod tudi povsem

(Nadaljevanje na 3. strani)

POKRAJINSKI ODBOR OF
ZA GORENJSKO
Št. : 145/44

Položaj, 20.5.1944.

IZVRŠNELU ODBORU OSVOBODILNE FRONTE !

Poročilo

V dneh 13., 14. in 15. maja smo priredili prvo posvetovanje političnih delavcev OF na Gorenjskem. Posvetovanja se je udeležilo preko 120 aktivistov iz vseh okrožij in okrajev naše Gorenjske. Posvetovanju so prisostvovali tudi: tov. Boris Kraigher, politični komisar Glavnega štaba NOV in POS, tov. Lidija Sentjurc, članica CK KPS, tov. Bebler Aleš, član AVNOJ-a in SNOB-a in tov. Hribar Janka, politični komisar II. Korpusa.

Program posvetovanja je bil naslednji:

Razvitje sestave

Otvoritev – Maks Krmelj

Žrtvam

Predlog za delovnega predsednika in dnevni red

Politični referat (tov. Lidija Sentjurc)

Referat o razvoju OF na Gorenjskem (Maks Krmelj)

Poročila delegatov iz okrožij

Organizacijski referat (tov. Janka Štucin)

Referat o graditvi narodne oblasti (tov. Angelca)

Referat o gospodarskih in finančnih nalogah (tov. Bebler)

Naloge in cilji naše propagande (tov. Bogdan Osojnik)

Predlogi za Pokrajinski odbor OF

Posredne brzojavke

Rezolucija

Zaključek.

Po končanem posvetovanju se je vršila konferenca Delavske enotnosti s sledečim dnevnim redom:

Otvoritev (Andrej Stegnar-Silvo)

Delavstvo v narodno-osvobodilni borbi (referat tov. Igor)

Izvolitev Pokrajinskega odbora DE

Posredne brzojavke

Rezolucija.

Konferenca Delavske enotnosti se je udeležilo 86 delavcev-aktivistov, prisostvovali pa so ji tudi ostali politični delavci.

A) Posvetovanje gorenjskih aktivistov OF.

Po razvitju sestave, je tovariš Matija pozdravil vse navzoče in pozval, naj s pesmijo: Žrtvam pošastijo spomin padlih junakov. Nato je bil izvoljen za delovnega predsednika tov. France Perovšek in sprejet predložen dnevni red. V imenu Glavnega štaba NOV in POS je pozdravil posvetovanje tov. politični komisar Boris Kraigher, v imenu Izvršnega odbora OF pa tov. Aleš Bebler. Tovarišica Lidija Sentjurc nam je v prvem referatu temeljito in izčrpano prikazala važnost in pomen naše narodno-osvobodilne borbe v Sloveniji, Jugoslaviji in vseh protifašističnih borbi ter karakterizirala današnjo politično situacijo in naše osnovne naloge. Po diskusiji, ki je sledila referatu, je tovariš Matija prikazal začetek in razvoj osvobodilnega gibanja na Gorenjskem in naloge, ki nas še čakajo.

Prva stran poročila pokrajinskega odbora OF za Gorenjsko ob prvem posvetovanju Gorenjskih aktivistov, ki je bilo zelo pomembno za nadaljnje delovanje političnih organizacij in graditev ljudske oblasti

(Nadaljevanje z 2. strani)

onemogočile postojanke Gorenjskega domobranstva. V jeseniškem okrožju se je pojavila takoiimenovana črna roka, konec 1944 pa so se pojavili ponekod tudi četniki. Poudariti moramo, da so dosegli domobranci te uspehe z nasiljem in aretacijami, medtem ko je imela njihova propaganda le zelo skromen odmev, zlasti v nekaterih klerikalno usmerjenih kmečkih okoljih. Kljub tem težavam pa so si politični delavci prizadevali izpolniti naloge z jelovskega posvetovanja. Okrepili so pro-

bili tudi prekinjeni stiki kamniškega okrožja z gorenjskimi pokrajinskimi forumi, ter ga je zato predsedstvo SNOS v začetku 1945 podredilo štajerskim forumom. Toda kljub vsem težavam in žrtvam v zadnjem obdobju NOB, so gorenjski politični in oblastni forumi pripravljeni dočakali osvoboditev in takoj po njej začeli izvajati svoje nove naloge.

Že ta skromna opozorila na nekatere značilnosti političnega delovanja na Gorenjskem v NOB in na razmere za delo političnih delavcev, pričajo o njihovih izjemnih naporih

logo, da razvijajo in negujejo tradicije revolucionarnega narodnoosvobodilnega boja, da organizirajo sodelovanje nekdanjih aktivistov OF z družbenopolitičnimi organizacijami in samoupravnimi skupnostmi, s srečanji nekdanjih aktivistov pa tudi krepijo med njimi vezi, ki so se ustvarile v težkih razmerah pri skupnem delovanju med NOB.

Prav redni letni zbori nekdanjih aktivistov, ki so bili doslej že v šestih gorenjskih občinah, imajo pri izpolnjevanju teh nalog velik pomen. Z letošnjim zborom v Domžalah, na območju, kjer so segale vzhodne meje delovanja gorenjskih političnih in oblastnih forumov najdalj, je tudi sklenjen krog srečanj aktivistov OF v vseh gorenjskih občinah. Sedmi zbor gorenjskih aktivistov pa ima še prav posebno slavnostno obeležje, ker je tudi v sklopu proslav 30-letnice osvoboditve. Gorenjski aktivisti ob tem velikem jubileju lahko s ponosom ugotavljajo, da so dali tehten delež tako v štiriletnem boju za nacionalno in socialno osvoboditev, kot

Franc Zupančič-Marjan, nekdanji sekretar okrožnega komiteja KPS Kamnik, predsednik odbora aktivistov OF za kamniško okrožje

tudi v povojni graditvi naše socialistične skupnosti.

Dr. Miro Stiplovšek

Proslave 29. oktobra 1967. leta so se v Vinjah udeležili tudi preživeli udeleženci III. pokrajinske konference PKS, ki je bila 1940. leta

Srečanja

pagandno delo in razkrinkavali izdajstvo ter cilje domobrancev, razlagali so vsebino sporazuma Tito – Šubašič in pojasnjevali tudi druge pomembne dogodke. Skupaj z novoosnovanimi vojaškimi zalednimi oblastmi so uspešno izvajali mobilizacijo za okrepitev enot IX. korpusa in deloma IV. operativne cone. Prav tako so dosegli tudi pomembne uspehe pri graditvi ljudske oblasti z ustanovitvijo odsekov za posamezna področja dela pri pokrajinskem in pri okrožnih odborih OF, ustanovljene so bile izpostave oddelka za zaščito naroda /OZNA/ in enote Vojske državne varnosti /VDV/, oktobra in novembra 1944 pa so na območjih, ki so bila osvobojena, polosvobojena ali pa le slabo nadzorovana od okupatorjev in domobrancev, izvedli tudi volitve krajevnih narodno osvobodilnih odborov in odposlancev v okrajne skupščine /skupaj 56 NOO/. Novembra 1944 so na zborih aktivistov izvolili tudi okrožne plenumi OF in njihova tajništva. Na omenjenih območjih je ljudska oblast opravljala vse svoje naloge, razvijalo se je partizansko šolstvo in uspešno so delovale tudi organizacije KPS in OF. Konec jeseni 1944 so zaradi prilagoditve upravnim razmeram po osvoboditvi po vseh okrožjih tudi združevali okraje.

Nov udarec delovanju političnih organizacij in odborov ljudske oblasti so bile nato hude nemško-domobranske ofenzive in hajke, ki so se začele konec 1944 in so ponekje trajale prav do zadnjih dni pred osvoboditvijo. Zaradi njih so morali na veliko območjih povsem prekiniti politično delo, povzročile pa so tudi hude žrtve med političnimi delavci. Že konec jeseni 1944 so

in žrtvah v boju za našo nacionalno in socialno svobodo. Osvetliti pa jih bo treba celovito in dokumentirano, tako da bo prišel do izraza delež Gorenjske v NOB, kot tudi posameznih okrožij, z vsemi pomembnimi posebnostmi. Zato je ena pglavitnih nalog odborov aktivistov OF, da dobimo tudi za vsako gorenjsko okrožje in za celotno pokrajino monografske prikaze NOB, ki bi izšli v Knjižnici OF. Ob tem naj poudarimo, da je vojaški delež Gorenjske v NOB z izidom več monografij v Knjižnici NOV in POS ali v samostojnih izdajah /npr. Petelinova Prešernova brigada, Pavlinov Jeseniško-bohinjski odred, Hribemikov Dolomitski odred, Stiplovškova Šlandrova brigada, Janova Dražgoška bitka itd./ že precej osvetljen, kar nam še posebej nalaga dolžnost, da posvetimo ustrezno pozornost temeljitemu prikazu delovanja političnih organizacij in ljudske oblasti, tako da bomo dobili celovito podobo razvoja NOV na Gorenjskem.

Uspešen začetek delovanja pokrajinskega odbora aktivistov OF za Gorenjsko /predsednik France Kavčič-Veljko/, ustanovljenega leta 1973, ter odborov aktivistov OF v vseh štirih nekdanjih gorenjskih okrožjih, kaže, da bo ta naloga tudi izpolnjena. Ob tem naj omenimo, da je iniciativni odbor aktivistov OF za kamniško okrožje pod vodstvom nekdanjega okrožnega sekretarja KPS Franca Zupančiča-Marjana začel delovati že spomladi 1972 in da so doslej v okviru tega odbora ustanovljeni že tudi podobori za vseh sedem nekdanjih okrajev ter šest podoborov za posamezne vrste političnih organizacij in dejavnosti. Vsi ti odbori imajo na-

RASTKOVI SPOMINI

IZ NARODNOOSVOBO

DILNEGA BOJA

Prvoborec Ivan Pirš – Rastko

Začetkom junija tega leta sem obiskal v Radomljah enega izmed še živečih prvorcev Kamniškega bataljona tov. Pirša Ivana-Rastka. V medsebojnem tovariškem in prijateljskem razgovoru sva se dotaknila mnogih veselih, pa tudi žalostnih dogodkov iz časa NOB, v katerem je Rastko sodeloval vse od začetka. Pri vsem tem je imel izredno srečo, da je ostal živ, čeprav se mu danes krepko pozna na zdravju, da je v teh dolgih štirih letih NOB mnogo prestal, kar je vplivalo na njegovo zdravje. Zato sem mu postavil le dveje vprašanj:

Kateri dogodek iz NOB ti je ostal najbolj v spominu, kot vesel dogodek in ki ga ne boš pozabil?

Sam ne vem kaj ti naj povem. Mislim da bo tale „lepa in uspela potegavščina“, eden izmed takšnih dogodkov, ki mi bo ostal za vedno v spominu.

Naš Kamniški bataljon je logoroval spomladi v letu 1943 v hribih med Krašnjo in Moravčami. Za to so zvedeli Nemci in so na nas napravili veliko hajko. Že je bil obroč sklenjen okoli in okoli nas. Ko sem zase premišljeval, kako bi se izrekli iz tega obroča, se spomnim na tovarno Titan v Kamniku in na tistih šest stražarjev, ki so oboroženi s puškami in pištolami in imajo na razpolago dovolj municije, da so varovali tovarno pred partizani. Pa sem stopil k našemu komandantu in mu povedal vso stvar. Predlagal sem mu, naj mi da vsaj štiri borce, da obiščemo to tovarno. Komandant bataljona se je posvetoval s svojim štabom. Ko sem povedal tudi namen in cilj tega obiska, češ, da bi s tem morda pritegnili prav te Nemce nase, sem dobil dovoljenje.

Ko se je stemnilo, smo preoblečeni v civilne obleke, odšli in se srečno izmuznili skozi obroč in odšli proti vasi Prevoje pri Lukovici. Tu smo se ustavili pri našem aktivistu „Lešarju“. Tja je istočasno prišel tudi nek

(Nadaljevanje na 4. strani)

prodajalec časopisa „Karawanken Bote“. Stopil sem k njemu in ga nahljil, češ kaj dela tu. Pa je ves preplašen iztisnil iz sebe, da prodaja Karawanken Bote. Jaz pa sem mu rekel: Kar bote, saj dolgo ne bote! Nato sem mu potisnil v roke nekaj partizanske literature in mu zagrozil, da naj jo lepo razda, a da naj molči kdo mu jo je dal, če ne... Hitro jo je odkuril. Ker Lešar sam ni upal dati nam nobene hrane, smo si kar sami postregli s hlebcom kruha in kračo: (temu smo rekli suho sadje). Nato smo odšli proti vasi Rudnik in se ustavili pri našem aktivistu Krtu, p.d. Blažičniku. Naročili smo kosilo. Tu smo tudi prenočili. Drugo jutro pa smo se z drugimi delavci vred približali tovarni Titan v Kamniku. Ko smo se približali glavnemu vhodu, nas je zagledal vratar. V vratarnici pa so stražarji pridno čistili puške in pištole. Puške so že vsele očiščene na steni vratarnice, pištole pa so še čistili. Pristopil sem kar najbolj prijazno k njim in jim z vratarjem brez obotavljanja dvignili roke. Pobraš sem puške in pištole in jih oddal tovarišem Mirku Jermanu, Levu, Tigru in Jožetu Žebovcu. Nato sem vratarja in stražarje opozoril, naj rajši molčijo in mirujejo, če jim je kaj do življenja.

Hitro smo odšli po bližnji brvi čez Kamniško Bistrico. Ko smo bili na oni strani, pa smo na vso moč zapeli partizansko: „Kovači smo in naša sila...“. Istočasno pa so zapele tudi vse tovarniške sirene v Kamniku. Nemška komanda je dobila obvestilo, da Kamnik napada nič manj kot cel Kamniški bataljon. To vest sem namenoma povedal stražarjem in vratarju in ti so poskrbeli, da je prišla na pravo mesto. Za to strašno novico so zvedeli tudi Nemci, ki so obkoljevali naš Kamniški bataljon nad Krašnjo. Hitro so zbrali vse svoje vojake in jo odkurili proti Kamniku.

Kasneje so nam povedali borci, s kakšnim hrupom in hitrico so se odpeljali. Pri tem je sodelovalo tudi nemško letalstvo, ki je iskalo bataljon in navsezadnje začelo obstreljevati celo lastne položaje. Pri vsem tem so imeli Nemci veliko izgub. Zato smo bili sedaj mi v veliki nevarnosti, saj so Nemci streljali prav na vse strani. Obkolili so Kolovec, Rudnik in Palovče. Naša patrulja se je hotela sprva umakniti proti Rudniku, kamor smo srečno prišli in imeli tam imenitno kosilo. Iz Rudnika smo se hoteli prebiti na Kolovec in proti Žičam, pa so bile vsepovsod nemške zasede. Po kratkem posvetovanju smo se vrnili proti Kamniški Bistrici in v Tunjice, pa nam ni uspel prehod zaradi narasle Bistrice, mostovi pa so bili močno zastraženi. Vrnili smo se proti vasi Hudo in sam sem se oglasil pri našem človeku Jermanu Rudelnu, p.d. Potokarju z namenom, da zvem, kje so nemške zasede. Ko sem stopil v vežo, sem skozi steklena kuhinjska vrata zagledal nemške vojake pri malici. Gospodinja, ki je prišla ven, pa mi je vsa preplašena brž rekla: „Samo tja pojdi, od koder si prišel!“ in že je izginila v kuhinjo. Ko sem se vrnil k tovarišem in jim povedal, kako je, smo sklenili, da jo mahnejo kar čez travnike proti nekdanji radomeljski električni centrali, nato preko Mlinšce, pa do Bistrice. Ker je bila Bistrica tudi tu neprehodna, smo se obrnili proti Radomljam, prečkali cesto pod Kraljevo hišo in že so zapeli nemški mitraljezi iz vseh strani. Hitro smo se vrnili na že prej dogovorjeno mesto, prečkali smo Mlinšco in odšli za vasjo Radomlje do Črnelega, nato pa mirno in vsi zadovoljni, da smo le prelisičili Nemce, nazaj v Kamniški bataljon nad Krašnjo. To je bil zame najveselejši dogodek, ki se ga rad spominjam.

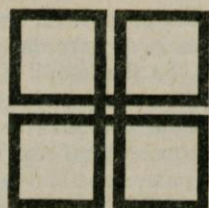
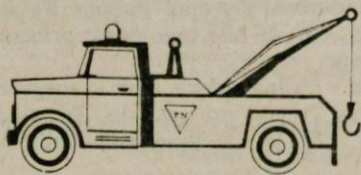
In kateri dogodek ti je ostal v najbolj bridkem spominu?

Bilo je ob kapitulaciji Italije leta 1943. Kot komandant bataljona v Novem mestu sem dobil nalogo, da odidem s svojim bataljonom v Mišičjo vas z namenom, da zaščitim druga dva bataljona, ki sta bila tedaj v akciji. V mojem bataljonu je bilo tričetrstine novincev, ki niso bili vajeni ne orožja in ne partizanskega trdega bojevanja. Toda ukaz je ukaz in šli smo. Dobili smo povelje: „Umika ni!“ Naš bataljon je imel trdo nalogo ščititi državno cesto in Krko. Pri tem bataljon ni imel nikjer nobenega kritja, gola čistina. Nemci in njihovi pomagači so nas silovito napadli od vsepovsod, tudi iz zraka. Zato je padlo do večera večina borcev tega bataljona, predvsem novinci. To je bil najhujši frontalni ogenj, ki sem ga doslej doživel. Ko smo zvečer preštevali padle tovariše, nam je bilo vsem tako hudo, da bi najrajši videli, da bi bili tudi sami med njimi. Da, tega dogodka pač ne bom mogel nikoli pozabiti in je zame najbridkejši od vseh iz časa NOB.

Tak razgovor sva imela s tov. Rastkom. Želimo mu zdravja in miru, da bi doživel še mnogo srečnih let in še veliko lepega ali bridkega povedal kdaj drugič iz tistih težkih in slavnih dni naše osvobodilne borbe. Mi pa ne smemo pozabiti, kako drago plačana in s koliko žrtvami je bila priborjena ta naša svoboda, ki jo danes mnogi ne znajo prav ceniti.

Nace Vodnik

V primeru okvare na cesti se lahko poslužite »VLEČNE SLUŽBE«, ki jo opravlja Pavel Novak, Preserje, Tovarniška 27, Radomlje, telefon (061) 72-784.

Priporočamo naše izdelke v lastni prodajalni v Jaršah

induplati

IN SPOMINI FRANCA VEHOVCA IZ DRTIJE

Franc Vehovec iz Drtije

Bil je doma, v prijetnem domu, ki si ga je s pridno in marljivo družico postavil v Drtiji. Po srcu mlad in dobrodušen, poln delovnega zagona in željami, da mora venomer kaj postoriti. Globoke brazde na obrazu pa le izpričujejo bol in trpljenje, preživeto revolucijo, napore in pomanjkanje v najhujših dneh, ki jih je preživljala naša domovina. Bil je eden prvih borcev v Moravski dolini. Sam pravi: Marsikaj pozabim, misli sedanosti se mi trgajo, spomini pa ostajajo sveži, ne izginejo – to so spomini borb, naporov in zmage.

Vprašanje:

Tovariš Vehovec, kdaj ste stopili v NOV?

Odgovor:

Pisalo se je leto 1942. Poželi smo njive in omlatili žito. Avgusta pa smo odšli – jaz, malo pozneje pa še štirje bratje. Klicala nas je domovina. Svobodni, šumeči gozdovi so nam postali dom. V njih smo dobili prenočišče in hrano, utrjevali smo se v mrazu in vročini, prenašali dolgoletna deževja in snežne viharje. V borbah se je kalil naš značaj, utrjevalo se je tovarništvo in medsebojna pomoč. Vsi smo imeli en sam edini cilj – pregnati sovražnika iz naše, samo naše zemlje. Nihče ni takrat spraševal kako, biti smo morali iznajdljivi in uspešni, saj smo vedeli, da bomo le tako lahko izpolnili obljubo vrhovnemu komandantu, našemu velikemu Maršalu.

Vprašanje:

V kateri enoti ste bili in katerem območju ste se najdalj zadrževali?

Odgovor:

Svoje tovariše sem imel v Kamniško-zasavskem bataljonu, pozneje pa sem bil borec Šlandrove brigade. Največ smo se zadrževali med Kamnikom, Savo in delom Štajerske.

Vprašanje:

Kadar divja vojna, preži na vsakem koraku smrt. Se vam zdi, da je bila kdaj še prav posebno blizu?

Odgovor:

V bližini domače vasi se je nahajal štab. Tam so bili tudi tovariši Marok, Poglajen in Ribičič. Jaz sem imel tedaj s šesti tovariši nalogo izvidnika in obveščevalca. Nočilo se je, ko smo pri Vahtenbergu naleteli na nemške žandarje. Zaropotalo je. Krogle iz nemške brzostrelke so me zadele v glavo in še v nogo. Temo so parale svetleče rakete. Z zadnjimi močmi sem se izvlekel. Matevžkov Jože iz Straže, ki se je kar precej spoznal na medicino, mi je nudil prvo pomoč. Izlizal sem se. In, kmalu sem bil spet Šlandrovec, spet med svojimi tovariši.

Vprašanje:

Kateri dogodek iz NOB se vam zdi najbolj žalosten?

Odgovor:

Napadli smo graščino in jo zažgali, ob tem pa je padel tudi gestapovski oficir. Nemci so si kmalu izmislili povračilno akcijo. V Poljskem dol so pripeljali 10 talcev in jih ustrelili. Za namero Nemcev smo prepozno izvedeli, zato nismo mogli preprečiti tega nemškega zločina. To me je zelo pretreslo. Sicer pa smo jim še tisti dan krepko vrnili. Napadli smo jih in po končanem trikratnem jurišu so imeli Nemci veliko izgub.

Vprašanje:

Kdaj ste bili v partizanih najbolj veseli?

Odgovor:

Hm! – Kadar je bilo borbe konec. Na improviziranem odru se je odvijala predstava – MITING. Takrat so se vrstile deklamacije, recitacije, skeči in partizanska pesem, za nameček pa je zaigrala še harmonika. Ko se je raztegnil meh in so tipke izvabile iz nje veselo melodijo, se je na

(Nadaljevanje na 5. strani)

obrazje pritihotapil nasme, utrujenost je izginila, zamenjala jo je svežina in za hip smo pozabili na naporno borbo in trpljenje, izseljene družine. . .

Vprašanje:

Večji del vojne v Moravski dolini ni bilo pouka. Znano pa je, da je bila nekaj časa partizanska šola v Drtiji. Ali lahko poveste kaj o tem?

Odgovor:

V letih 1943 in 1944 je bil pouk v naši hiši, ki je stala na temeljih sedanje. Otroke je poučevala sestra moje žene. Leto dni pred koncem vojne pa so Nemci iz postojanke v Moravčah z minometi razdejali hišo. K sreči so se iz hiše še vsi pravočasno rešili, da ni bilo žrtev. Od takrat dalje pa ni bilo več mogoče organizirati rednega pouka. Nekaj predmetov in učil iz te šole se nahaja v muzeju ljudske revolucije v Moravčah.

Vprašanje:

Ali lahko poveste, kdaj je Moravska dolina svobodnejše zadihala?

Odgovor:

Leta 1944 je bila razbita nemška postojanka v Moravčah. Od takrat dalje so v Moravsko dolino občasno prihajale le še nemške patrulje. Dolino je nadzorovala partizanska vojska. Obzorja so začela žareti, na pragu je bila svoboda. . .

Vprašanje:

Imate kakšne posebne želje?

Odgovor:

Najprej bi pozdravil vse šlandrovce, svoje soborce, tovariše in prijatelje. Obenem bi položil na srce vsem mladim, naj spoštujejo žrtve, naj oplemenitijo pridobitve naše revolucije, za zmago te je tekla kri, mnogo krvi. . .

Tako je končal sobesednik: otrok revolucije, mladenič povojne graditve domovine in danes neomajni zagovornik naprednih idej.

Tone Turšič

Pionirska hranilnica v Domžalah

Domžale so dobile prvo samostojno pionirsko hranilnico v Sloveniji. Gre za nov objekt, ki ga je Ljubljanska banka – podružnica Domžale zgradila ob obstoječi poslovni stavbi. Svečana otvoritev je bila 28. maja ob prisotnosti najmlajših varčevalcev in predstavnikov centralne banke in njenih podružnic, skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij, osnovnih šol in pionirjev-varčevalcev.

Predsednik zbora vlagateljev pri Ljubljanski banki tovariš Milan Likar ob prisotnosti direktorja tovariša Albina Klemenca pozdravlja navzoče pred otvoritvijo pionirske hranilnice

Vse prisotne je pozdravil direktor Ljubljanske banke - podružnice Domžale tovariš Albin Klemenc. Poudaril je, da je nova pionirska

hranilnica zgrajena po zamislih, da bi pri mladih varčevalcih zbudila že po svoji zunanosti tudi interese za varčevanje. Načrte so izdelali

POHOD V LUKOVO BOLNICO

Skupina mladincev iz Rafolč pred Jazbečovo domačijo

V soboto, 17. maja 1974 je OO ZSM Rafolče organizirala pohod v Lukovo bolnico. Udeležilo se ga je 40 mladincev iz večjih mladinskih organizacij.

Zbor mladincev je bil v Rafolčah. Vreme in narava sta bila izredno lepa, pomladanska. Glavni skupini so se spotoma priključili še mladinci iz Vrhovelj in Dupelj. Peli smo partizanske in narodne pesmi. Spotoma smo se tudi nekajkrat fotografirali. Pri Jazbecu v Dupeljah smo dobili vodiča Toneta Jazbega. Popeljal nas je do mesta, kjer je bila med vojno v začetku 1944. leta ustanovljena partizanska bolnica. Ime je dobila po bolničarju in vodji Luki. Nemci so jo s pomočjo izdaje maja 1944. leta odkrili in zažgali. Nekaj ranjencev so pobili, nekaj pa odpeljali v zapore.

Na mestu nekdanje bolnice je danes jama. Ob jami pa je maketa bolnice. V bližini je tudi spomenik padlim ranjencem in borcem. Ob spomeniku nas je že čakal Bernat Franc in skupno s Tonetom Jazbecom sta nam pripovedovala o nastanku bolnice, njeni gradnji, pomoči domačinov, življenju v bolnici, preskrbovanju s hrano, o težkih in veselih trenutkih v tistih časih, ko so Nemci in domači izdajalci najbolj pritiskali naš narod. Ogledali smo si tudi bunker, ki je zadržal sovražnika, da se je med tem časom vsaj nekaj ljudi iz bolnice rešilo.

Na dvorišču pri Jazbecu smo izvedli še krajši program, ki ga je

pripravila Marijana Jemec. Sekretar OO ZSM Rafolče Janko Zibelnik pa je po pozdravnem nagovoru opisal dosežke in uspehe OO ZSM Rafolče, ki je tisti dan slavila ravno polletnico svojega obstoja. Jazbečev oče nam je povedal še nekaj zanimivosti iz partizanskega življenja. Po programu pa smo se vrgli na sendviče in oranžado, kar smo pripeljali s seboj. Prijazni Jazbečevi pa so nam postregli z dobrim

Jazbečev ata, sograditelj Lukove bolnice, je pripovedoval mladincem o partizanskem življenju

domačim moštvom in pravo kavo, gospodar pa nam je še zaigral nekaj pesmi na diatonično harmoniko. Zahvalili smo se Jazbečevim in Francu Bernotu, ter se poslovili.

Viktor Jemec

projektanti Biro 71, s katerimi je sodeloval tudi Sergej Pavlin, predstavnik Ljubljanske banke. Gradbena dela je opravilo Gradbeno podjetje OBNOVA, opremo pa je izdelala delovna organizacija TAMIZ Mengeš.

Tovariš Klemenc je poudaril velik pomen hranilnice za nadaljnji razvoj pionirskega varčevanja in navajanje najmlajših na to, kar bo sedaj lahko nemoteno potekalo v novih prostorih. Na koncu svojega izvajanja se je zahvalil predstavniki izvršnega sveta pri skupščini

občine, Biro -ju 71, Gradbenemu podjetju OBNOVA, centrali Ljubljanske banke in samoupravnim organom, ki so omogočili, da je bil objekt zgrajen in predan svojemu namenu.

Predsednik odbora varčevalcev pri Ljubljanski banki, podružnici Domžale, tovariš Milan Likar je v svojem nagovoru dejal:

Ko odpiramo prvo samostojno pionirsko hranilnico v Sloveniji je prav, da povemo tudi nekaj besed

(Nadaljevanje na 6. strani)

o dosedanjem mladinskem varčevanju v samih Domžalah in njegovem nadaljnjem razvoju. To varčevanje ni potekalo preko organiziranih šolskih hranilnic, ker te tudi niso bile v naši občini ustanovljene. Podružnica je skušala večkrat najti sodelovanje s prosvetnimi delavci v naših osnovnih šolah, da bi se temu vprašanju posvetilo več pozornosti. Do realizacije tega ni prišlo edelo iz objektivnih, delno pa iz subjektivnih vzrokov. Kljub temu smo našli eno od oblik organiziranja varčevanja po šolah. Trikrat na leto je imela podružnica svojo poslovno blagajno na vsaki šoli in tam so se tudi opravljale hranilne službe.

Najmlajša vlagateljica v pionirski hranilnici enomesečna Katarina Hace je dobila hranilno knjižico z začetno vlogo 100,00 din

S tem načinom smo vključili v varčevanje že 2180 učencev od približno 4500, kolikor jih je v naših osnovnih šolah. Lahko ugotovimo, da je 48 % učencev varčevalcev, ali da skoraj vsak drugi učenec varčuje. Varčevalna vsota je že dosegla višino 972.819,00 din in se je v letošnjem letu povečala za 7,7 %. Poprečna vloga na enega učenca – varčevalca je 446,25 din. Posebno je potrebno poudariti, da so najmarljivejši varčevalci učenci osnovnih šol iz Ihana, Radomelj in Moravč. Istočasno imamo po naši oceni približno 2000 mladih varčevalcev, ki varčujejo neposredno v naši podružnici in so do sedaj privarčevali približno 100.000,00 din. Prav zaradi tega razmeroma velikega interesa za varčevanje med mladimi smo se odločili, da zgradimo prvo samostojno pionirsko hranilnico na Slovenskem.

In kako bo poslovala pionirska hranilnica?

Da bi čimbolj približali pionirsko hranilnico mladim, da bi tudi po zunanji in notranji ureditvi pritegnila mlade varčevalce, smo se v podružnici odločili za poseben delovni urnik. Hranilnica bo za mlade varčevalce odprta dopoldne od 8,30 do 11,30 ure in popoldne od 13. - 16. ure. S tem bo dana možnost, da svojo „Banko“ obiščejo vsi mladi, tako tisti, ki so v šoli popoldne in tisti, ki so v šoli dopoldne.

Bodoči razvoj pionirske hranilnice.

Čeravno je naziv pionirska hranilnica, ne bo to samo za pionirje, temveč tudi za vse predšolske otroke in za mladino iz naših šol.

Nameravamo tudi vpeljati igro „PIKAPOLONICA“, saj skozi njo z majhnimi darili nagradujemo mlade varčevalce in jih pridobivamo za nadaljnje varčevanje. Ena

V pionirski hranilnici tudi najmlajši sodelujejo pri razporejanju denarja iz hranilnikov

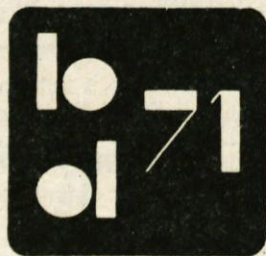
od akcij, o kateri se že dalj časa pogovarjamo je tudi nagrajevanje novorojenčkov ob rojstvu s hranilno knjižico in začetno vlogo. S tem bomo vsakem novorojenčku iz naše občine dali možnost, da postane varčevalec že ob samem rojstvu. Prepričani smo, da smo s to pionirsko hranilnico izpopolnili vrzel, ki smo jo čutili doslej na tem področju poslovanja. Z njo bomo pokazali pot vsem mladim na območju Domžal in širše okolice do varčevanja. Hočemo jim dokazati, da jim posvečamo še posebno pozornost, ker se zavedamo, da je potrebno tudi mladi rod vzgajati v dobre varčevalce in s tem v dobre gospodarje.

Prepričani smo, da bo naš delež v tej vzgoji vsak dan večji in da bomo imeli iz dneva v dan več varčevalcev.

Prvo samostojno pionirsko hranilnico v Sloveniji je odprl pionir Samo Križaj iz Ihana, kot eden najbolj marljivih mladih varčevalcev. Takoj po ogledu je že začela s poslovanjem pionirska služba. Mladi varčevalci so lahko iz svojih hranilnikov vložili na knjižice prihranke in tako so v eni uri, ko je poslovala hranilnica otroci prinesli 4.256,10 din.

Najmlajši obiskovalci Katarini Hace, Ljubljanska 83 Domžale, ki je stara 1 mesec, je Ljubljanska banka – podružnica Domžale podarila hranilno knjižico z začetno vlogo 100,00 din vezano na dobo 7 let.

Prepričani smo, da bo pionirska hranilnica, kot prva tovrstna samostojna ustanova v Sloveniji, našla pot do mladih ljudi in da bo uresničena misel, ki so jo prejeli mladi varčevalci napisano na izdanem prospektu ob otvoritvi in ki se glasi: MLAD MORAŠ ZAČETI VARČEVATI, DA BOŠ NEKOČ DOBER GOSPODAR.

BIRO 71 — Domžale
Ljubljanska cesta 110 a

Priporočamo svoje storitve

Novo vodstvo

Dne, 3. junija 1975 so se zbrali delegati družbenopolitičnih organizacij občine, krajevnih konferenc SZDL, društev in združenj na prvi seji Občinske konference SZDL Domžale.

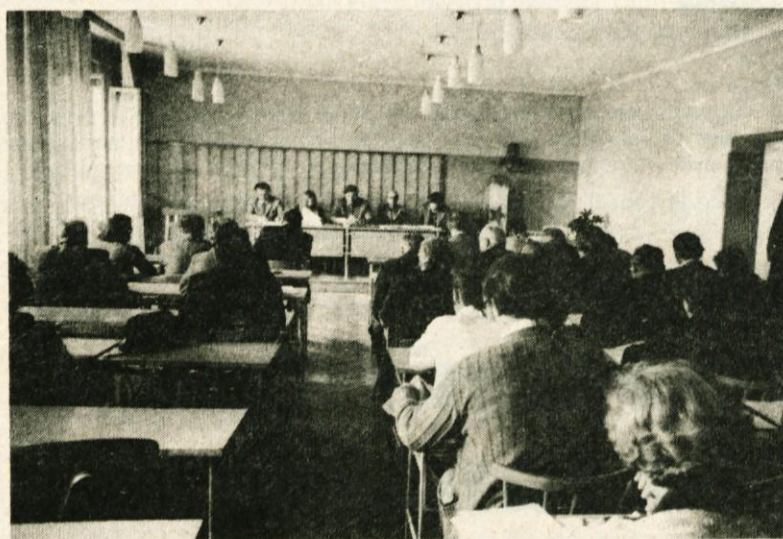
Pri osrednji točki dnevnega reda – programska usmeritev občinske organizacije SZDL Domžale – so delegati v bogati razpravi soglašali s predloženimi materiali.

V razpravi so delegati Karel Kušar, Marija Ivkovič, Miha Pavlič, Franc Berčič, Stane Habe, Franc Mavsar, Slavko Pišek, Anton Dolenc in Jernej Lenič podprli programska izhodišča, ki jih bomo objavili v prihodnji številki Občinskega poročevalca.

Domžale je nato izvolila svoje organe, ki delujejo, ko konferenca ne zaseda.

V predsedstvo občinske konference SZDL Domžale je bilo soglasno izvoljenih 21 družbenopolitičnih delavcev: Milan Narat, Janez Vreček, Marjan Konjar, Marjan Bolhar, Franc Avbelj, Alfonz Avbelj, Vito Habjan, Justi Smrdelj, Jernej Lenič, Marijan Stopar, Marija Ivkovič, Karel Kušar, Emil Tomc, Slavko Pišek, Roman Serianz, Jože Snoj, Franc Brenčič, Peter Volkar, Franc Gabrovšek, Janko Cotman in Marjan Trobec.

Za predsednika občinske konference je bil soglasno izvoljen Janez

Prvo sejo Občinske konference SZDL, ki je sestavljena na delegatskem principu, so vodili predstavniki občinskih družbenopolitičnih organizacij

Vsa razprava delegatov občinske konference SZDL o vprašanih frontnega dela v društvih, odločitve v delegatski skupščini, KS ali TOZD je bila prežeta s poudarkom, da je treba veliko več vlagati v izobraževanje delovnih ljudi in občanov. Poudarjeno je bilo, da je za delovnega človeka in občana, ki odloča v KS, TOZD ali občini velikega pomena DRUŽBENO izobraževanje. Družbenopolitično in ekonomsko izobraževanje v naši občini v pretekli dobi ni bilo povsem zanemarjeno, a ni bilo dovolj kompleksno, celovito. Pri izobraževanju delegatov temeljnih delegacij in delegacij SIS v KS in TOZD je bilo storjenega najmanj. Za izobraževanje teh delegatov se do sedaj sploh ni predvidelo finančnih sredstev. Na konferenci se je izoblikoval predlog, da bi skupščina občine, družbenopolitične organizacije občine, občinska izobraževalna skupnost, organizacije združenega dela in Delavska univerza sprejeli družbeni dogovor o družbenem izobraževanju odraslih in mladine v občini Domžale. Po tem dogovoru bi za sprejeti program izobraževanja združevali 7 % sredstev, ki jih delovne organizacije morajo v višini 1,5 % odvajati v sklad za izobraževanje in to od bruto osebnih dohodkov.

Občinska konferenca SZDL

Vreček, za sekretarja za prav tako soglasno Marijan Stopar. V nadzorni odbor so bili izvoljeni:

Anton Cerar, Francka Marinšek in Miha Brinšek.

V administrativno-finančno komisijo so bili izvoljeni: Janko Cotman, Mile Dedič in Jože Skok.

V žiriji za podeljevanje Priznanj OF bodo v prihodnjem štiriletnem mandatnem obdobju delali: Tomaž Slapar, Franjo Šporar, Janez Vreček, Milan Narat, Jernej Lenič, Marjan Konjar, Franc Avbelj, Vito Habjan in Bojan Kristof.

Na koncu se je tov. Janez Vreček, predsednik Občinske konference SZDL Domžale, v imenu vseh prisotnih zahvalil vsem, ki so delali v konferenci prejšnjega sestava in zaželel delovnih uspehov novim delegatom.

-jan

Priporočamo
nakup
v naših
poslovalnicah

»NAPREDEK«
Domžale

Mednarodno srečanje

ZBOROVANJE GOZDNOGOSPODARSKIH STROKOVNJAKOV IN PRIDELOVALCEV GOZDNIH SEMEN

Gozdnogospodarski strokovnjaki so si ogledali nove strojne naprave v preurejenih obratih v Mengšu

Delovna organizacija SEMESADIKE Mengeš je v letošnjem letu organizator mednarodnega srečanja gozdnogospodarskih strokovnjakov in pridelovalcev gozdnih semen. Tega srečanja se udeležujejo predstavniki naslednjih držav: Zvezne republike Nemčije, Grčije, Italije, Poljske, Avstrije, Norveške, Madžarske, Španije, Čehoslovaške in Jugoslavije. Jugoslavijo zastopajo predstavniki Slovenije, Hrvatske in Makedonije. Ta srečanja, ki so vsako leto v enih izmed evropskih držav, so velike važnosti zaradi tega, ker si strokovnjaki s tega področja izmenjujejo medsebojne izkušnje in dosežke na tem tako zelo pomembnem področju. Poleg tega so ta srečanja povezana tudi z ogledi posameznih gozdnosemenskih obratov in značilnosti flore v posameznih državah.

Letošnje srečanje je skupaj s poslovnim združenjem gozdnogospodarskih organizacij pripravila delovna organizacija SEMESADIKE Mengeš, ki je največja tovrstna organizacija v Evropi. Njene

gospodarske zmogljivosti so se v zadnjih letih močno povečale tako, da s posameznimi vrstami gozdnega drevja oskrbujejo ne samo evropske, ampak tudi izven evropske države. Z modernizacijov preteklem obdobju je delovna organizacija vpeljala sodobno tehnologijo pridelovanja gozdnih semen in tesno sodeluje z ostalimi strokovnimi institucijami, ki obstajajo v drugih evropskih državah. Predstavniki posameznih držav so najvidnejši znanstveni in strokovni delavci s področja gospodarstva in tako ta srečanja istočasno rešujejo vrsto odprtih vprašanj, ki se nanašajo tudi na okolje v posameznih državah in v posameznih podnebnih pasovih.

Letošnji program srečanja v Jugoslaviji je zelo obsežen in predvideva enotedenski ogled gospodarsko najbolj pomembnih področij na območju celotne Jugoslavije. Tako so si strokovnjaki ogledali obrate SEMESADIKE, ki jih ima organizirane v posameznih krajih Slovenije, pridobivanje semen v

Mengšu in shranjevanje semen v posebnih komorah pod določenimi klimatskimi pogoji, ki ustrezajo tudi zahtevam transporta v najrazličnejših pogojih.

Tako so si strokovnjaki ogledali na Pokljuki značilnosti visokogorske smreke, v Kostanjevici plemeniti rdeči in močvirski hrast in črni oreh ter v Slavoniji znameniti slavonski hrast. V kanjonu Drine so si ogledali avtohtone (prvobitne) nasade omorike, takoiimenovane srbske smreke, ki uspeva edino na tem področju in od koder dobivajo seme, ki ga nato pošiljajo v vse evropske in druge države. Poleg tega so si ogledali znameniti pragozd Peručica v Bosni in narodni park oziroma rezervat Paklenico. Njihovo srečanje se je končalo poučevanje, kraškega borovca na Slovenskem Krasu in ogledom posaditve Krasa v zadnjih letih.

Pomembnost tega srečanja je tudi v tem, da strokovnjaki izmenjujejo izkušnje tudi glede onesnaževanja okolja in odnosa do same narave, ki predstavlja enega od osnovnih vprašanj današnjega življenja ljudi v vseh državah.

Predstavniki poslovnega združenja gozdno gospodarskih organizacij dipl. ing. Franjo Jurhar nam je v razgovoru povedal, da so taka srečanja na zelo visoki kvalitetni ravni in da v bistvu rešujejo velike probleme čuvanja gozdov in ohranjanja posebnih vrst dreves, ki rastejo samo na posameznih območjih. Ravno tako je direktor SEMESADIKE ing. Matko Lipovšek poudaril, da pomeni letošnje jugoslovansko srečanje velik doprinos k mednarodnemu sodelovanju, predvsem pa k poglobitvi izvoznih zmogljivosti tistih gozdnih dreves, ki so edinstveni v naši državi.

O strokovni strani tega srečanja bomo še poročali, ker bodo rezultati brez dvoma lahko služili vsem tistim, ki se danes ukvarjajo z vprašanjem narave in človekovega odnosa do nje.

IN MEMORIAM

DIMITRIJ SKOK

Konec meseca maja smo se na domžalskih Žalah poslovili od tovariša Dimitrija Skoka. Njegova življenjska pot se je končala v 67. letu starosti in to po krajši bolezni.

Pokojni Dimitrij se je rodil v Domžalah v premožni družini, vendar je bilo vse njegovo življenje tesno povezano z delavci in naprednimi idejami, ki so se širile med delavstvom v predvojnem času. Takoj ob okupaciji je začel aktivno delati za narodnoosvobodilno gibanje in bil maja 1941. leta izseljen v Srbijo. Tu je takoj navezal stike z naprednimi delavci in začel z njimi tudi ilegalno delati proti okupatorju. Leta 1942 je postal aktivni borec Kosmajskega odreda, s katerim se je pozneje vključil v enote IX. divizije in z njimi prepotoval skoraj vso Jugoslavijo. Kot aktivni borec je sodeloval na sremski fronti in se udeležil zaključnih bojev na Koroškem.

Po končani vojni je aktivno sodeloval v organizaciji OF in tudi izvrševal posamezne politične dolžnosti ter aktivno delal v organizaciji ZVVI. Za svoje požrtvovalno delo je bil odlikovan z medaljo za hrabrost in z Ordenom zasluge za narod III. stopnje.

Od pokojnega Dimitrija so se poslovili Albin Pavlin v imenu borčevske organizacije, Bojan Bogataj v imenu vojaških vojnih invalidov in Anton Boldin v imenu delovne organizacije Slovenijales Radomlje. Veliko število ljudi, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti in izreklo sožalje njegovi številni družini, je le skromna zahvala za njegovo delo v času vojne in po vojni graditvi. Tak, kakršen je bil, bo ostal v našem spominu.

Ku

V delovni organizaciji SEMESADIKE Mengeš je direktor tovariš Matko Lipovšek obrazložil strokovnjakom o načinu pridelovanja gozdnih semen v tem obratu

OBVESTILO

SLOVENSKA IZSELJENSKA MATICA podružnica KAMNIK – DOMŽALE

Vas vljudno vabi na družabno srečanje zdomcev in izseljencev, ki so trenutno v domačem kraju

SREČANJE BO V KAMNIŠKI BISTRICI V SOBOTO, DNE 19. JULIJA 1975. OB 15. URI, Z BOGATIM KULTURNIM PROGRAMOM

NA VESELO SNIDENJE POD PLANINAMI!

Mengeš za Kozjansko

PREČIŠČENO BESEDILO OD-
LOKA O DAVKIH OBČANOV
OBČINE DOMŽALE

Solidarnostna delovna akcija pri popravilu cest v KS Vinski vrh.

Na pobudo AVTO - MOTO - DRUŠTVA MENGEŠ so družbenopolitične organizacije Mengeš v sodelovanju z gospodarskimi organizacijami in Krajevno skupnost Mengeš organizirale v soboto, 24. maja 1975, solidarnostno delovno akcijo na Kozjanskem. Delovna akcija je bila namenjena popravilu cest v Krajevni skupnosti Vinski vrh.

Nad 100 udeležencev se je že ob 5. uri zjutraj odpeljalo z dvema avtobusoma na Kozjansko. Predstavniki Krajevne skupnosti Mengeš so se predhodno dogovorili s predstavniki Krajevne skupnosti Vinski vrh o sami organizaciji delovne akcije in o delu, ki naj bi ga prostovoljno opravili. Že ob svojem prvem obisku so ugotovili, da z ročnim delom ne bodo dosegli učinka, ki so ga želeli. V ta namen so najeli pri Cestnem podjetju Celje stroj greder, da je glavno cesto izravnal.

Razdeljeni na delovne skupine smo se zagrizli v razmočeno cestišče, ga planirali in nasipali. Tako smo v celoti izravnali glavno cesto, ki povezuje Vinski vrh z dolino. Poleg te ceste pa smo ročno posipali, kopali odtočne kanale in ravnali cesto proti Šmarju.

Vodstvo delovne akcije. Drugi z desne je tovarš Adolf Artiček – predsednik KS Vinski vrh

Vse povsod je bilo čutiti elan in voljo, da bi zastavljeno delo čim boljše opravili.

Zelo lepo so nas sprejeli predstavniki KS Vinski vrh. Ves čas so bili z nami, med delom pa nas je obiskal podpredsednik izvršnega sveta SOB Šmarje.

Ko si popolnoma nepristransko ogleduješ razpokane zidove in ko skozi počeno steno opazuješ oblačno nebo, se šele zaveš, kako so ti ljudje potrebni pomoči. V svoji skromnosti si najbolj želijo ceste.

Cesta, to so vrata v dolino in vrata v čudoviti svet, ki na stečaj vabi med vrtove, nasade trte in samotne domačije. Osemletna šola je razpokana. Podporni leseni stebri v razredih med različnimi stoli in mizami ne morejo umiriti vesele razigranosti mladih Kozjancev. To je njihova samorastniška moč, to je njihova bodočnost.

S predsednikom KS Vinski vrh tov. Rudolfom Artičkom sva se pogovarjala o njihovih težavah. Dejal je:

„Vseh v Krajevni skupnosti je nekaj nad 800. Že pred potresom je bilo težko, sedaj je še huje. Pomoč prihaja, vendar prepočasi in za naše potrebe preskromno. Sredstva so se stekala v sklad občine Šmarje in tako smo dobili

800 S milijonov. Ta sredstva sedaj koristimo za sanacijo po potresu in za najnujnejša dela. Hvaležni smo delavcem in vsem delovnim ljudem, ki so solidarnostno delali ob sobotah za te naše prizadete kraje. Brez te solidarnostne pomoči bi nam bilo dosti težje. Prav tako si lahko pod ugodnimi kreditnimi pogoji pridobimo kredite. Vidite, že rastejo nove hiše in šole.

Tudi menseska godba se je udeležila delovne akcije na Kozjanskem

Tudi predstavniki vaše občine so nas obiskali. Obljubili so nam finančno pomoč. Kot sem vam že dejal, si najbolj želimo cest, ki bi celotno Kozjansko področje povezale s svetom. Zelo radi bi dobili kakršenkoli industrijski obrat, da bi vsaj delno zaposlili domače ljudi in s tem preprečili odseljevanje iz teh krajev. Upamo, da bomo prejeli dodatno pomoč v mesecu juniju, ko bo ponovno steklo solidarnostno delo.“

Ena izmed desetih delovnih skupin na izravnavi ceste na Vinski vrh

Na vprašanje kako ocenjujete današnjo delovno akcijo je tov. Artiček dejal:

„Da zelo sem zadovoljen. Verjemite, da smo iz vsega srca veseli današnjega dogodka, saj ste ogromno naredili in nismo toliko pričakovali. Hvaležni smo vam. Žal nam je, da nas je zmotil dež in da vam ne moremo razkazati našega Kozjanskega. Še enkrat iskrena hvala.“

Dež je prekinil delo. Zbrani pod velikim novim kozolcem smo spontano zapeli. Vesele koračnice godbe, ki se je udeležila te delovne akcije, pa so se razlegale po pobočjih. Vse prehitro je mineval čas in ob 19. uri smo se vrnili domov.

Marsikatero hišo je bilo potrebno podreti, ker po potresu ni več nudila varnega zavetja

Za nami je ostalo več kot 5 km popravljenih cest in kar je najvažnejše občutek teh ljudi, da v ne-sreči niso sami.

H. Breznik

V današnji številki občinskega poročevalca objavljamo prečiščeno besedilo odloka o davkih občanov občine Domžale.

Iz določb zadnjega člena tega odloka je razvidno, da so v njem zajete vse spremembe, nastale v letu 1973 in v letošnjem letu.

Torej ne gre za nobene novosti, temveč je obstoječe stanje strnjeno v en odlok. S tem pa je občanom omogočeno, da se bodo seznanili s svojimi pravicami in pa seveda tudi z dolžnostmi s tega področja davčne zakonodaje.

PREDSTOJNIK
Almira ZEMLJIC

OBVESTILO

Vse lastnike stanovanjskih stavb, stanovanj, poslovnih prostorov in drugih objektov obveščamo, da bo v času od 1. 6. 1975 do predvidoma 30. 9. 1975 popis teh objektov. Zaradi tega je potrebno, da se lastniki že vnaprej pripravijo na dajanje podatkov o zgradbi tako, da imajo pripravljeno vso dokumentacijo, t.j. gradbeno dovoljenje (če ga imajo) ipd.

Posebej pa opozarjamo lastnike v uvodu omenjenih zgradb, da so podatke, ki so v skrajšani obliki navedeni na koncu tega obvestila – dolžni dati popisovalcem. Če ne bi hoteli dati ali bi ovirali dajanje podatkov o zgradbi, bi s tem storili prekršek, za katerega je po določbah 238. člena zakona o davkih občanov določena denarna kazen od 500,00 – 10.000,00 din.

Popis stavbe vsebuje naslednje elemente:

1. Naslov lastnika hiše.
2. Kdaj je bila stavba zgrajena, adaptirana, dozidana ali nadzidana?
3. Od kdaj stanujete v njej (velja za novogradnjo in adaptirane prostore)?

4. Iz kakšnega gradbenega materiala je zgrajena?

Koristne stanovanjske površine:

1. Stanovanjski in vsi ostali prostori v pritličju, nadstropju in med etažah ter garaže v stavbi (razen podstrešnih, kletnih in poslovnih prostorov): število:, skupna površina v kv. metrih.
2. Stanovanjski in vsi ostali prostori v podstrešju: število:, skup. površina v kv. metrih.
3. Kletni prostori: Število, skup. površina v kv. metrih.
4. Lože: število:, skup. površina v kv. metrih.
5. Balkoni: število:, skup. površina v kv. metrih.
6. Garaže kot samostojni gradbeni objekt: število:, skupna površina v kv. metrih.
7. Poslovni prostori v stavbi: Število:, skup. površina v kv. metrih.
8. Poslovni prostori kot samostojni gradbeni objekt: število:, skupna površina v kv. metrih.

Iz pisarne davčne uprave

RAZPIS

Biotehniška fakulteta, Raziskovalna postaja Rodica pri Domžalah, išče za svojega sodelavca dvosobno družinsko stanovanje za dobo enega leta. Stanovanje je lahko v Domžalah ali okolici. Ponudbe sprejemamo osebno na Raziskovalni postaji Rodica, pisмено ali pa po telefonu na številko 72-703 ali 72-710.

RAZISKOVALNA POSTAJA
RODICA

Aktiv gospodarstvenikov

RAZPRAVA O PROBLEMIH GOSPODARJENJA IN DRUŽBENEGA ŽIVLJENJA

Aktiv gospodarstvenikov, ki ga je vodil predsednik izvršnega sveta tovariš Vilijem Držanič, je na zadnjem sestanku razpravljal o gibanju gospodarstva v letih 1971 do 1974 in o finančnih rezultatih doseženih v prvem tromesečju 1975. leta, o realizaciji samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za nepokrite naloge v vzgoji in izobraževanju ter v otroškem varstvu in krajevnih skupnostih, o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za nafto in plin, o financiranju oziroma sporazumu za financiranje sanacije dijaških domov, o gradnji kolektorja in o družbenem dogovoru o idejnopoličnem in družbeno ekonomskem izobraževanju, ter o VII. zboru gorenjskih aktivistov.

Pri oceni gospodarjenja v letu 1971 do 1974, ki jo je podal predstavnik plansko analitiške službe pri skupščini občine tovariš Dušan Rebolj je prišlo v razpravi do tega, da je bilo gospodarsko gibanje v zadnjih letih pozitivno, kar kažejo tudi rezultati. Ugotovitve so pozitivne, čeprav obstajajo nekatere pomanjkljivosti, ki izhajajo predvsem iz strukture gospodarstva v naši občini. Dejstvo je, da so tako industrijske, kot ostale panoge povečale obseg proizvodnje in da beležimo realno rast na vseh področjih.

Tudi ocene gibanja gospodarstva v prvem tromesečju letošnjega leta so pozitivne, saj je indeks povečanja večji za 37 % in daje dobre osnove za gospodarjenje v drugem tromesečju. Zanimivi so rezultati glede posameznih panog dejavnosti in lahko ugotovljamo, da je bila največja rast v industriji in da je bil letni plan presežen za 0,4 %, fizični obseg proizvodnje pa za 4 %. V trgovini se je povečal promet za 25 %, vendar pa je količinski promet le za 6 % višji, ker gre ostala razlika na račun podražitev. V gostinstvu beležimo večji porast za 50 % in to 30 % v privatnem sektorju in 20 % v družbenem sektorju.

Največji porast beležimo v gradbeništvu, ki znaša 55 %. Pri zaposlovanju beležimo porast 4 %, kar je 2 % nad sprejetimi stališči v resoluciji in je bilo v gospodarstvu in negospodarstvu zaposlenih 9927 delavcev od tega kar 54,3 % žensk. Osebnih dohodki so se v prvem tromesečju povečali za 27 %, vendar, ker so življenjski stroški narasli za 26 % napram lanskemu letu znaša realno povečanje samo 1 %. Poprečni mesečni dohodek je v prvem tromesečju znašal 3.015,00 din.

Pri izvozu lahko ugotovljamo 17 % povečanje, pri uvozu pa 25 % povečanje. Če pa pri uvozu odštejemo uvoz opreme potem se je uvoz povečal samo za 13 %, kar pa je še vedno nad predvideno rastjo, ki jo predvideva resolucija (9 %).

Drugo osrednje vprašanje pri tem pa so bile investicije v gospodarstvu. Direktor Ljubljanske banke, podružnice Domžale tovariš Albin Klemenc je prisotne seznanil s trenutnim stanjem glede bančnih posojil in investicij v našem gospodarstvu. Ugotovljeno je bilo, da bo potrebno tem investicijam posvetiti v bodoče veliko pozornost, ker so v pripravi novi zakonski predpisi, ki bodo negativno vplivali na pomoč banke pri sprovanju investicij. Ravnotako so bili predstavniki gospodarstva seznanjeni s stališči izvršnega odbora Ljubljanske banke glede trenutnega kreditiranja. Razprava je tekla tudi o novem deviznem zakonu, ki bo bistveno spremenil položaj na samem tržišču. Tovariš Klemenc je ponovno poudaril, da je možno povečati likvidnost bančnih sredstev z izplačevanjem osebnih dohodkov preko žiro računov. Trenutno prejema osebne dohodke približno 5000 delavcev na knjižice, kar pa že

predstavlja okoli milijardo starih dinarjev več obratnih sredstev, ki so na razpolago v banki. Če bi dosegli, da bi vsi zaposleni v naši občini dobivali osebne dohodke na knjižice, potem bi lahko po oceni imeli na razpolago za obratna sredstva približno 3 milijarde starih dinarjev.

Glede na to, da v letošnjem letu načrtujejo posamezne delovne organizacije večje investicije, je bil narejen pregled teh investicij in ugotovljeno dejansko stanje. Vprašanje je do nadaljnjega ostalo odprto in to predvsem zaradi tega, ker niso znani dokončni pogoji soinvestiranja s strani bančnih sredstev. V letošnjem letu bodo investirale v objekte in opremo naslednje gospodarske organizacije: TOKO, TRAK, TOSAMA, HELIOS, TERMIT in PAPIRNICA Količevo. Aktiv gospodarstvenikov je ugotovil, da bodo te investicije velikega pomena za nadaljnji razvoj gospodarske moči občine in da bodo rezultati teh investicij bistveno vplivali tudi na gibanje ustvarjene realizacije.

Na podlagi celotne razprave je bil sprejet sklep, da je tekoče potrebno spremljati investiranje v gospodarstvu in celotno problematiko prenašati tudi v delovne organizacije. Poleg tega je bil sprejet sklep, da je treba osebne dohodke na podlagi novih samoupravnih sporazumov povečati in s tem zavreti odliv delovne sile z območja občine. Ravno tako je potrebno pri ocenjevanju poprečnih osebnih dohodkov narediti ločeni pregled za gospodarstvo in negospodarstvo in tudi po posameznih panogah, ker bi bili potem pokazatelji bolj realni in bi resnično odražali strukturo zaposlenih na območju občine, in da je potrebno doseči to, da se bodo osebni dohodki izplačevali na knjižice.

Razprava glede realizacije samoupravnega sporazuma za združevanje sredstev po posebnem družbenem dogovoru se je osredotočila predvsem na dosledno izpolnjevanje v letu 1974 podpisane samoupravnega dogovora. Ker je od višine zbranih sredstev odvisno financiranje otroškega varstva, vzgoje in izobraževanja ter krajevnih skupnosti, je prišlo v razpravi do tega, da je potrebno realizirati določbe tega samoupravnega sporazuma. To je še toliko bolj potrebno, ker prihaja do kri-

tične situacije na področju otroškega varstva in tudi do vprašanja socialnega varstva občanov in samega dela krajevnih skupnosti.

Aktiv gospodarstvenikov je sprejel sklep, da naj samoupravni organi in zbori delavcev obravnavajo nove izračune, ki izhajajo iz samoupravnega sporazuma in da mora biti v celoti samoupravni sporazum tudi realiziran. Poleg tega je bil sprejet sklep, da naj skupnost otroškega varstva pri sprejemanju otrok v vzgojnovarstvene ustanove začne voditi selektivno politiko in da naj poskrbi za to, da bodo imeli prioriteto otroci delavcev, ki so zaposleni na območju naše občine.

Glede samoupravnega sporazuma o financiranju sanacije dijaških domov je bilo v razpravi poudarjeno, da je potrebno ta sredstva združevati na podlagi predloženega predloga samoupravnega sporazuma, vendar pa je pri tem potrebno dodati v program tudi vprašanje dijaških domov na območju naše občine.

Širša razprava je bila o družbenem dogovoru o idejnem političnem in družbeno ekonomskem izobraževanju ter o programu, ki naj bi se financiral iz zbranih sredstev na podlagi tega dogovora. Gre zato, da bi delovne organizacije iz sredstev za izobraževanje, ki jih morajo v višini 1,5 % od bruto osebnih dohodkov združevale 7 % namensko za tovrstno izobraževanje. Vsi prisotni so bili mnenja, da je to v sedanjih fazi nujno potrebno, kajti od družbenega izobraževanja na širših osnovah bo v marsičem odvisno tudi delovanje delegatskega in samoupravnega sistema, predvsem pa odstranjen negativni vpliv na mladino, ki se sedaj širi iz najrazličnejših sredin. Po širši razpravi je bil sprejet sklep, da naj družbeni dogovor pripravi

Delavska univerza, ga posreduje v razpravo delegatski skupščini in ga predloži v razpravo vsem delovnim organizacijam in drugim podpisnikom. Istočasno je bil sprejet sklep, da naj programski svet naredi program trošenja sredstev in o tem obvešča vse, ki bodo pristopili k podpisu tega družbenega dogovora.

Člani aktiva gospodarstvenikov so bili seznanjeni tudi o zadevi pri gradnji kolektorja, o kateri je poročal predsednik sklada in član izvršnega sveta tovariš Jože Pogačnik. Kolektor je zgrajen že do kegljišča Repovž in naslednja faza predvideva gradnjo preostalega dela do čistilne naprave v Studu. Za financiranje teh del je bil sklenjen samoupravni dogovor in vse izgleda, da bodo dela lahko nemo-teno potekala tudi v letošnjem letu.

Predsednik pripravljalnega odbora za VII. srečanje Gorenjskih aktivistov je seznanil gospodarstvenike z delom odbora in s pripravami na to veliko srečanje. Prisotne je seznanil s tem, da je to srečanje velikega pomena za domžalsko občino in jih spomnil na sprejete sklepe na IV. seji aktiva gospodarstvenikov.

Na koncu je bil sprejet sklep, da naj Biro 71 Domžale za naslednjo sejo aktiva gospodarstvenikov pripravi celotno problematiko glede stanovanjske izgradnje in tudi številčne podatke, koliko stanovanj je bilo že zgrajenih iz sredstev solidarnostnega sklada in kako se bo lahko v bodoče reševalo tudi vprašanje prostorov za družbene dejavnosti. Ravno tako je bil sprejet sklep, da naj direktorji tekoče spremljajo gibanja na področju gospodarstva in predlagajo predsedniku aktiva gospodarstvenikov, kaj bi bilo potrebno obravnavati in tekoče spremljati na posameznih zasedanjih tega aktiva.

A

POSEBNO OBVESTILO

Vse davčne zavezanke iz območja občine Domžale ponovno obveščamo, da so dolžni sporočiti davčni upravi občine Domžale vsako spremembo v bivališču in lastništvu; skratka vse, kar zadeva davčno upravo.

Ko davčni zavezanec naštete spremembe sporočijo drugim organom v občinski upravi (npr. prijavno-odjavni službi, referatu za obrt ali pri geodetski upravi ipd.), naj se ob takih priložnostih zgledajo tudi na davčni upravi in sporočijo novo stanje. Le s takim načinom dela bo možno zagotoviti s strani davčne uprave pravilne in točne podatke tako glede odmere davka, kakor pošiljanja zadev na prave naslove.

Po 25. členu zakona o zemljiškem katastru, je vsak lastnik oz. uporabnik dolžan v 30. dneh prijaviti geodetski upravi Domžale vsako spremembo v vrsti in rabi zemljišča.

Prav tako so občani dolžni sporočiti prijavno-odjavni službi vsako spremembo bivališča ipd.

Iz povedanega zaključimo, da je vsak občan dolžan upoštevati in se ravnati po omenjenih predpisih. S tem pa bo sebi in drugim organom občinske uprave olajšal delo tako, da bodo obstoječi podatki o lastnikih, bivališčih ipd. pravilnejši in popolnejši.

Iz pisarne davčne uprave

Zapisnik

22. maja so se delegati družbenopolitičnega zbora in nato, 27. maja še delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti sestali na sejah, na katerih so obravnavali in odločali o zadevah s svojega delovnega področja.

Na seji družbenopolitičnega zbora je bilo navzočih 76 % delegatov, medtem ko je verifikacijska komisija zbora združenega dela ugotovila, da so delegacije za 51 delegatskih mest tega zbora v občinski skupščini poslale na sejo 43 delegatov. Seje se niso udeležili: en delegat Papirnice Količevo, delegat konference delegacij, ki jo sestavljajo KZ Metlika in drugi podobni obrati, delegat konference delegacij, ki jo sestavljajo poslovalnica PEKO in druge trg. poslovalnice, delegat EMONE, KPC

družbenih dogovorov o skupni in splošni porabi v letu 1975 ter poročilo o realizaciji samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za nepokrite naloge v vzgoji in izobraževanju, otroškem varstvu in krajevnih skupnostih iz leta 1974. Ta sporazum ni bil v celoti izpolnjen, vendar ga bo treba realizirati, saj terjajo to nepokrite naloge na področju izobraževanja, otroškega varstva ter krajevnih skupnosti. Mimo tega pa je izpolnitev samoupravnega sporazuma obveznost, ki jo je treba izpolniti, še posebno, če je od tega odvisna izpolnitev minimalnih programov določene interesne skupnosti ter zadovoljitev najnujnejših potreb občanov in delovnih ljudi.

Izvršni svet je v zvezi s tem pripravil že tudi predlog za razdelitev

razvila le v zvezi s poročilom komisije za razvoj srednjega šolstva. Sprožila jo je delegacija s področja šolstva, ki je menila, da je poročilo pomanjkljivo, zato je nadrobneje opisala probleme, s katerimi se bori Center srednjih šol v občini. Izvršni svet je v ta namen že imenoval posebno komisijo, ki bo pripravila predloge za rešitve in nadaljnje normalno delo Centra srednjih šol v občini.

Vsi zbori so tudi soglasno potrdili letno poročilo SDK – podružnice Ljubljana za leto 1974, kakor tudi stališča izvršnega sveta, ki med drugim meni, da je potrebna SDK široka družbena podpora, da se mora njeno sodelovanje z delavsko kontrolo poglobiti, prav tako naj bi se SDK še bolj strokovno in politično okrepila.

Delegati vseh zborov so tudi brez razprave soglasno potrdili družbeni dogovor o osnovah in merilih za določanje osebnih dohodkov in drugih prejemkov delegatom in voljenim ter imenovanim funkcionarjem. Dogovor je usklajen na celotnem območju SRS in predstavlja enoten sistem nagrajevanja v republiškem okviru.

Tudi poročilo o delu davčne uprave je bila točka dnevnega reda na sejah vseh treh zborov skupščine in je bilo tudi brez razprave soglasno potrjeno.

Z odlokom o urejanju, vzdrževanju ter varstvu zelenih površin v občini Domžale bi tudi v občini Domžale pristopili k načrtnemu urejanju in vzdrževanju zelenih površin. S tem bo preprečeno samovoljno spreminjanje namembnosti teh površin ali opuščanje vzdrževanja zelenih površin. V zvezi s tem je bil v sodelovanju z delovnimi organizacijami, krajevnimi skupnostmi in samoupravnimi interesnimi skupnostmi sestavljen seznam obstoječih zelenih površin, ki naj bi služil za začetek bodočega „katastra zelenic“. Delegati KS Homec, Domžale, Preserje in Dob so imeli predvsem predloge za dopolnitev tega seznama ter zahtevali enotna merila glede vzdrževanja zelenic. Mimo tega naj bi se ta obveznost razširila tudi na trgovska podjetja, ki naj bi prav tako skrbela za zelene površine, na katere meje njihovi lokali oziroma poslovalnice.

Tudi na odlok o določitvi lokalnih cest IV. razreda in nekategoriziranih cest ni bilo bistvenih pripomb, pač pa so delegacije KS Ihan, Prevoje, Lukovica, Dob in Vrhpolje predlagale dopolnitev katastra teh cest. Nanovo bodo predlagane ceste oziroma pota pregledala posebna komisija občinskega cestnega sklada in nato predlagala skupščini morebitne dopolnitve seznama oziroma katastra.

Soglasno so vsi zbori sprejeli tudi odlok o ukinitvi in priključitvi nekaterih katastrskih občin. Navedeno spremembo narekuje nova topografska katastrska izmera novoustanovljene katastrske občine Domžale. S tem pa se ne spreminjajo meje krajevnih skupnosti, ker te ne potekajo po mejah katastrskih občin.

Soglasno je bil sprejet tudi odlok o spremembi odloka o davkih občanov ter finančni načrt sklada za financiranje narodne obrambe v letu 1975.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja je bil sprejet sklep, da se za predsednika občinskega sodišča Domžale ponovno izvoli Mavricij Volgemut ter Ivica Birk in Helena Bele-Vrhovec za sodnici istega sodišča. Nadalje so delegati vseh zborov dali soglasje k ponovnemu imenovanju Radisava Popovića, dipl. inž. arh. za direktorja delovne organizacije BIRO-71 Domžale ter soglašali z imenovanjem dipl. inž. Tomaža Verboleta za vodjo TOZD Projektiranje in prostorsko planiranje ter z imenovanjem dipl. oec. Čedomira Deletića za vodjo TOZD Stanovanjska in komunalna dejavnost.

Pri „odgovorih, vprašanjih in predlogih delegatov“ so zastavile vprašanja delegacija KS Dob glede popravila „Smoletovega mostu“, KS Lukovica je predlagala prevoz otrok iz Trnjave, ureditev kolesarske steze ob cesti I. reda, vzpostavitve avtobusne zveze na relaciji Lukovica–Moravče ter skupaj z delegacijo KS Velika vas predlagala, da pride na dnevni red seje občinske skupščine v kratkem tudi problematika kmetijstva. Delegacija KS Preserje prosi za dokončno določitev meja med KS Preserje, Radomlje, Homec in Mengeš. Delegat Peter Topolovec pa je predlagal, da se določi status oziroma določijo in razširijo pravice hišnih svetov ter s tem omogoči učinkovito ukrepanje pri uvajanju reda in discipline v obstoječih in novih stanovanjskih soseskah.

Delegacije bodo odgovore, kolikor jih niso že na sami seji, prejele z gradivom za naslednjo sejo skupščine.

M. P.

Tovariš Zdravko Vidmar je te dni dopolnil svoja službena leta in ob tej priliki mu je čestital predsednik skupščine občine tovariš Jernej Lenič

Jable in drugi, medtem ko skupnost kmetov ni delegirala na sejo nobenega člana.

Delegacije zbora krajevnih skupnosti so za 32 delegatskih mest na sejo 27. maja poslale 25 delegatov, manjkali so delegati KS Blagovica, KS Krašnja, KS Radomlje, KS Rafolče, KS Trojane, KS Zlato polje in en delegat KS Vir.

Izvršni svet je za seje zborov v mesecu maju pripravil poročilo o svojem delu v enoletnem obdobju. Delegati so ugotovili, da so bile naloge izvršnega sveta zelo obsežne, bile pa so, kljub kadrovskim težavam, kratkemu času delovanja in pomanjkanju izkušenj tega novega politično izvršilnega organa v občini, uspešno opravljene. Vendar je družbenopolitični zbor še predlagal, da bi izvršni svet v svojem prihodnjem poročilu posvetil več pozornosti družbenopolitični in ekonomski usmeritvi občine, kot tudi problemom, s katerimi se srečuje pri pripravi predlogov za nadaljnje usmeritve.

Izvršni svet skupščine ter odbor podpisnikov družbenih dogovorov v občini sta za isto sejo pripravila poročilo o poteku in zaključku usklajevalnega procesa za sklenitev

sredstev po krajevnih skupnostih. Predlog razdelilnika so vsi zbori podprli, ker upošteva programske potrebe krajevnih skupnosti, medsebojno solidarnost in skrb za hitrejši razvoj manj razvitih območij občine. Delegacija KS Dragomelj–Pšata je sicer predlagala uvrstitev omenjene KS iz „bolj razvitih“ med „srednje razvite KS“, vendar bo izvršni svet predlog predhodno preučil in občinski skupščini predlagal morebitno spremembo. Določen je bil tudi ustreznejši razpisni rok za intervencijska sredstva, in sicer bo zaključen z 31. 7. 1975. Do tedaj naj bi krajevne skupnosti že tudi pripravile potrebno dokumentacijo, ki bo potrebna za sodelovanje v razpisu.

Nadalje so zbori soglasno potrdili poročilo komisije za razvoj samoupravljanja v organizacijah združenega dela, poročilo komisije za odlikovanja, komisije za razvoj srednjega šolstva, poročilo o delu komisije za prošnje in pritožbe, komisije za vprašanja invalidov in borcev NOV, sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter o delu komisije za volitve in imenovanja. Razprava po poročilih se je

MLADI ZA SVOJ PRAZNIK

V soboto, 24. maja 1975 je bila v hali Komunalnega centra v Domžalah svečana proslava ob 25. maju – rojstnem dnevu tovariša Tita in prazniku vseh mladih. Mladi, bilo nas je kar precej, pogrešali pa smo starejše, smo s skupnimi močmi pripravili pester kulturni spored, v katerem smo delno prikazali tudi to, kar delamo v prostem času. Po uvodnem govoru predsednika OK ZSMS Domžale, ki je spregovoril o pomembnosti 25. maja in o naših nadaljnjih nalogah, so bila podeljena priznanja mladim družbenopolitičnim delavcem, ki so še posebno aktivni pri delu v mladinski organizaciji. Letošnja priznanja so prejeli Franc Tekavec, Marinka Hribar, Mara Lužar, Franc Vidic in Vera Grošelj. Nato so priznanja in nagrade dobili mladi, ki so se najbolj odlikovali v športnih tekmovanjih.

V kulturnem sporedu sta nastopila pevski zbor Osnovne šole Josip Broz Tito in Vencija Perka, recitatorka iz Doba, mladi iz Dijaškega doma, folklorna skupina iz Srednje tehnične usnarskogančarijske šole in drugi. Spremno besedilo, ki ga je napisal Jože Skok sta brala Marina Zorman in Milan Marinič. Po končanem sporedu je bil še ples.

VG.

Razprava

V IZVRŠNEM SVETU SKUPŠČINE OBČINE

Izvršni svet skupščine občine je na svoji 38. seji razpravljal o nekaterih zadevah, ki so bistvenega pomena in o katerih bo razpravljala tudi delegatska skupščina.

Osrednja razprava je potekala glede gradiva za skupščino Skupnosti otroškega varstva, kajti v tej skupnosti nastopajo velike finančne težave in to zaradi tega, ker je odprto vprašanje financiranja osnovne dejavnosti. Člani izvršnega sveta so bili seznanjeni s celotno problematiko in razpravljali o tem, da je potrebno nastalo finančno situacijo reševati v sami samoupravni skupnosti skupaj s občinsko izobraževalno skupnostjo. Ker je financiranje te skupnosti v veliki meri odvisno od sklenjenega sporazuma z delovnimi organizacijami s posebnim družbenim dogovorom, je izvršni svet sprejel priporočilo, da bo skušal dosledno sprovesti ta sporazum, ki je bil v celoti potrjen tudi na zadnji seji delegatske skupščine. Poleg tega je izvršni svet sprejel stališče, da je potrebno programe načrtovati tako, da jih bo mogoče tudi finančno pokrivati in da je potrebno v začetku leta zagotoviti sredstva, ker naknadno reševanje ni mogoče. Glede na to, da so nastale podražitve tudi pri gradnji vrtca v Ihanu in v Jaršah, je izvršni svet menil, da naj interesna skupnost doseže soglasje z investitorjem, ker ni mogoče v sedanjih situaciji sprejeti nobenih materialnih obveznosti. Člani izvršnega sveta so opozorili tudi na problem sprejemanja otrok v posamezne vrtce in dali priporočilo skupščini SOV, da naj v bodoče vodi selektivno politiko pri sprejemanju otrok v vrtce in da naj skuša reševati odprta vprašanja tudi s samimi delovnimi organizacijami.

Delegacija Krajevne skupnosti Jarše je poročala o pripravah za asfaltiranje ceste skozi naselje Jarše in o poteku dosedanjih razgovorov. Iz poročila je bilo razvidno, da bi 1100 m asfaltirane ceste stalo približno 180 milijonov SD, Krajevna skupnost pa bi lahko z najrazličnejših virov zbrala približno okrog 80 milijonov SD. Glede na to, da je bila narejena kanalizacija in da je celotno cestišče pripravljeno za asfaltiranje, je delegacija predlagala, da bi skušali najti dodatna investicijska sredstva, da bi lahko izvedli to nujno potrebno investicijo. Po ureditvi ceste bi lahko preusmerili tudi kolesarski in vprežni promet z glavne ceste skozi naselje, kar bi brez dvoma bilo velikega pomena.

V razpravi, v kateri so sodelovali člani izvršnega sveta in cestnega sklada, je prišlo do izraza dejstvo, da v sedanjem obdobju ni mogoče najemati kredita, ker to preprečujejo trenutni finančni zakoni, vendar pa je bil sprejet

sklep, da cestni sklad skupaj s strokovnimi službami in Biro 71 pripravi finančno konstrukcijo, iz katere bo razvidna možnost financiranja ceste skozi Jarše. To gradivo mora strokovna služba pripraviti do 9. junija, nakar bi se dogovorili o tem, kolikšne so možnosti za financiranje te ceste. Opozorjeno je bilo tudi na to, da je Krajevna skupnost naročila urbanistični načrt za pozidavo naselja Jarš in da bi tudi iz tega naslova (komunalne ureditve) dobili določena sredstva. Del sredstev pa bi bilo mogoče dobiti tudi iz sklada za mestna zemljišča in iz sredstev, ki se združujejo na število prebivalcev v krajevni skupnosti. Ko bo to pripravljeno, bo izvršni svet ponovno razpravljal o tem problemu in to z namenom, da ne bi denarna sredstva propadala, ker neprestane podražitve gradbenih storitev povečujejo samo investicijo.

KVIZ O NARODNIH HEROJIH

V okviru proslav v mesecu mladosti in ob 30-letnici osvoboditve so osnovne šole Brdo, Dob, Josip Broz Tito, Šlandrove brigade, Vencija Perka in Mengeš pripravile kviz tekmovanje mladih o poznavanju življenja in dela narodnih herojev.

V prepolni dvorani Delavskega doma na Viru, največ je bilo seveda navijačev, se je zbralo tudi precej odraslih. Med gledalci je bil predsednik občine tov. Lenič, narodni heroj tov. Avbelj, tov. Stiplovšek, mentorji in drugi. Najprej so nastopili mladi iz osnovne šole Josip Broz Tito. Recitatorji in pevski zbor se je predstavil z recitalom NAPRODAJ NISMO SLOVENI NIKDAR, v katerem so predstavili preteklost in sedanjost našega ljudstva od pradednine do danes, kakor so ju in ju opisujejo naši pisatelji in pesniki. Recital je imel poudarek na borbi naših ljudi in dogodkih izpred 30 let. Po nastopu folklorne skupine iz iste šole, so prišli na vrsto mladi tekmovalci. Ob navdušenem bodrenju iz dvorane, so bili izžrebani pari. Mladi so hitro in točno odgovarjali na vprašanja o narodnih herojih in že takoj v začetku se je pokazalo, da so vsi zelo dobro pripravljeni. Po začetni izenačenosti pa je bilo kmalu jasno, da se bosta za prvo mesto potegovali ekipi iz Brda in Doba. Mladi gledalci v dvorani so navdušeno ploskali ob vsakem pravilnem odgovoru. Dodatna vprašanja so si

O sklepu in rešitvi tega problema bomo naše bralce obvestili v prihodnji številki glasila.

Naslednje vprašanje, o katerem je razpravljala izvršni svet, je bil medobčinski dogovor o izvajanju politike cen v letu 1975. Ta dogovor izhaja iz tega, da bi se politika cen na območju celotne Slovenije enako obravnavala in da bi bile trgovinske marže za vse artikle postavljene po enotnih kriterijih. Osnovni namen tega odloka je v tem, da bi z družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi omejili rast cen in jih skušali držati v okviru realnega dviga življenjskih stroškov. Člani izvršnega sveta so smatrali, da je ta odlok nujnost, ker bo le tako možno uskladiti in preprečiti nekontrolirano povečevanje cen posameznih artiklov.

Člani izvršnega sveta so bili seznanjeni še z nekaterimi drugimi personalnimi zadevami in vlogami za denarne pomoči ter sprejeli sklep, da bodo seje izvršnega sveta vsak četrtek tako, da bo izvršni svet lahko sproti proučeval vse gradivo, odgovarjal na vrsto vprašanj iz svoje pristojnosti in pravočasno posredoval svoja stališča predsedstvu skupščine k posameznim točkam dnevnih redov za zasedanje delegatske skupščine.

ar

sledila in dolgo časa ni bilo jasno, kdo bo prvi. Po večjem številu dodatnih vprašanj in ko osnovnošolci iz Doba niso vedeli pravilnega odgovora na vprašanje o Stanetu Rozmanu, smo le dobili končnega zmagovalca. Mladi iz Brda so pravilno odgovorili na vsa zastavljena vprašanja in tako dosegli prvo mesto, drugi je bil Dob, ostale ekipe so se z zelo majhnimi razlikami razvrstile na ostala mesta. Vsi sodelujoči so dobili lepe knjižne nagrade.

HELIOS KEMIČNA INDUSTRIJA DOMŽALE, Ljubljanska 114
Svet delovne skupnosti skupnih služb

o b j a v l j a
naslednja prosta delovna mesta:

V gospodarskem sektorju:

1. PLANER

Pogoji: srednja šola in 3 leta delovnih izkušenj

V Zunanjetrgovinskem sektorju:

2. KOMERCIALIST UVOZA

Pogoji: Visoka ali višja šola, 4 leta delovnih izkušenj, od česar 2 leti v zunanji trgovini, strokovni izpit za zunanjo trgovino in znanje 1 tujega jezika.

3. REFERENT NABAVE

Pogoji: Ekonomska srednja šola, 3 leta delovnih izkušenj, 2 leti v stroki.

V splošnem sektorju

4. REFERENT ZA ORGANIZACIJO IN NAGRAJEVANJE

Pogoji: višja šola za organizacijo dela in eno leto delovnih izkušenj

5. TELEPRINTERIST

Pogoji: 2-letna administrativna šola, 6 mesecev prakse, pasivno znanje 1 tujega jezika

6. SNAŽILKA – dve delovni mesti.

Za objavljena delovna mesta naj kandidati pošljejo svoje prijave s podatki in potrebnimi dokazili v 8 dneh od objave na naslov podjetja Helios, kemična industrija Domžale, Ljubljanska 114.

Prijavljene kandidate bomo obvestili o izbiri v 30 dneh po poteku objave.

TABOR V BOHINJU 75

Kot vsako leto, tako tudi letos uprava Odreda skalnih taborov Domžale organizira letni tabor v Bohinju in sicer:

– za mlajše tabornike od 14. 7. do 28. 7. 1975

– za starejše tabornike od 28. 7. do 9. 8. 1975

V vsako izmeno se lahko prijavi največ 30 tabornikov. Vsak udeleženec v prvi izmeni vplača 350 din tabornine, v drugi izmeni pa 35 din dnevno, če tabori celo izmeno, če pa tabori manj pa po 40 din dnevno.

Ob vpisu plačate 100 din akontacije, dokončen znesek pa je treba vplačati pred začetkom tabora.

Prijavite se lahko najkasneje do 30. junija 1975 in sicer:

– na OŠ Vencija Perka tov. Jeras Tomažu

– na OŠ Josip Broz Tito tov. Jarc Andreji

– na OŠ Šlandrove brigade tov. Sokler Ivanu,

– ali na odredovi upravi vsak ponedeljek od 19.30 do 20.30 ure v taborniški sobi.

Vse ostale informacije boste dobili ob sami prijavi.

Tabor v Bohinju vam omogoča:

– spoznavanje narave,
– spoznavanja bohinske doline,

– kopanje in rekreacijo,
– izlete v planine (Triglav, Krn, Komna, Vogel, Vogar, Triglavsko jezero),

– varno in organizirano življenje v naravi.

Pohitite s prijavi!

Uprava OST Domžale

KULTURNI POROČEVALEC

Jubilejni koncert – svečano vzdušje

pregled dosedanjega dela in dajeta osnovo za bodoče delo. Zaradi tega upamo, da bomo zbor še velikokrat slišali.

Misli o koncertu

Na koncertu moškega pevskega zbora društva upokojencev Domžale ob 15-letnem jubileju je bilo zelo svečano vzdušje. Organizatorji koncerta so že predhodno pripravili posebno brošuro, v kateri je zajeto delo in delovanje zbora, njegova kvalitetna rast in število članstva v posameznih obdobjih ter sodelovanje z ostalimi pevskimi zbori v občini in izven nje. Slavnostnega koncerta se je udeležil tudi predstavnik Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije profesor Butkovič, podpredsednik Republiškega društva upokojencev tovariš Jurač, predsednik Občinskega sveta ZKPO Slavko Pišek, predsednik skupščine občine Domžale tovariš Jernej Lenič, predsednik skupščine Kulturne skupnosti dr. Miro Stiplovšek, znani skladatelj Matija Tomc, predstavniki okoliških pevskih zborov in zastopniki posameznih šol.

Glede na to, da je 15-letnica potekala v znamenju velikih dosežkov tega zbora je predsednik skupščine občine Domžale tovariš Jernej Lenič podelil zboru najvišje občinsko PRIZNANJE. V priložnostnem nagovoru je poudaril velike zasluge pevskega zbora pri širjenju glasbene kulture v občini in omenil humano dejavnost, ki jo opravlja ta zbor v okviru Društva upokojencev Domžale. V imenu Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Slovenije je profesor Butkovič podelil Gallusovo priznanje za delo v društvu. Posamezna zlata, srebrna in bronasta priznanja so prejeli:

Jože Jezernik, Jože Ločnikar, Herman Kleinlercher, Stane Habjan, Rudi Mole, Franc Šubelj, Jože Razpet, Ivan Loboda, Rudi Ručnam, Stane Modec, Ivan Dimc, Ivan Seilnacht, Anton Videgar in Stane Tomažič.

Moški pevski zbor Društva upokojencev Domžale ob praznovanju 15-letnice svojega obstoja

Predsednik Društva upokojencev Domžale tovariš Ivan Redenšek pa je razdelil pevcem posebne diplome za več kot 10-letno delo v zboru.

Zboru so čestitali: v imenu Občinske zveze ZKPO Domžale tovariš Slavko Pišek, v imenu Okteta bratov Pirnat Tone Juvan, v imenu Republiškega društva upokojencev je izročil priznanje društvu tovariš Jurač.

Poleg teh so društvu čestitali: predstavniki Društva upokojencev Kamnik in Mengeš, Mešanega pevskega zbora Mengeš, Pevskega zbora Janko Kersnik iz Lukovice, Pevskega zbora „Solidarnost“ iz Kamnika, Mešanega pevskega zbora Domžale, Gasilskega pevskega zbora iz Radomelj in predstavnik domžalske godbe.

Preimenovanje zbora v Pevsko društvo Janez Cerar Domžale, uspel koncert in zadovoljstvo poslušalcev je pokazalo, da je zbor na najboljši poti k nadaljnjemu kvalitetnemu usposabljanju in da je na široko odprl vrata tudi vsem tistim, ki bi želeli prepevati v tem društvu. Brez dvoma pomeni tako brošura, kakor koncert temeljit

Moški pevski zbor Društva upokojencev Domžale je pod tem imenom znan vsem prebivalcem občine Domžale; saj je v teku svojega 15-letnega obstoja nastopal na območju občine Domžale, pa tudi izven tega območja, ob številnih proslavah in jubilejih, ob veselih in žalostnih dogodkih. Ob 15-letnici obstoja se je zbor preimenoval v „Pevsko društvo Janez

Cerar Domžale“. S tem je hotel zbor poudariti, da bo v prihodnje, hodeč po stopinjah svojega bivšega člana Janeza Cerarja, s svojimi nastopi še bolj bogatil kulturno življenje v občini Domžale. Zakaj si je zbor izbral ravno to ime ni treba posebej poudarjati, zlasti ne

(Nadaljevanje na 19. strani)

IVAN VIDALI

POIMENOVANJE CEST V MENGŠU

(Nadaljevanje iz 10. številke)

23

Na stičišču Kidričeve in Blejčeve ceste ter Trdinovega trga je PARTIZANSKA ULICA, ki teče do Kersnikove ulice, kjer se nadaljuje v Ulico vstaje. Zakaj takšno ime zanjo? Prvič, da bi se v našem vsakdanjem življenju ohranila beseda partizan, borec za narodno in družbeno osvoboditev, drugič pa zato, ker je iz te ulice iz enajst tedanjih hiš, bilo 6 partizanov, prav vse hiše pa so podpirale OF. Pa še tudi zato, ker se je v njeni neposredni bližini – na Podolnici – začela vstaja v Mengšu. Tu se je namreč zvečer 27. julija 1941 zbrala mengeška bojna skupina, da se dokončno seznani z nalogami v zvezi z vstajo, da opravi naložene naloge in da določi tovariše, kateri naj bi odšli v partizane, kateri pa naj bi ostali kot aktivisti na terenu. To pravzaprav ni bil že več sestanek, marveč pravo zborovanje, saj se ga je udeležilo okoli 25 fantov in mož. Od tu je nato del njih odšel na akcijo in porezal telefonsko napeljavo proti Jaršam in razdril železniško progo Ljubljana–Kamnik, nato pa odšel v partizane na Gobavico nad Mengšem. V tej ulici je bila tudi ena najstarejših in najzanesljivejših naših javk (pri Dolinšku).

24

ULICA VSTAJE, ki je nadaljevanje Partizanske ceste, se imenuje v

Liparjeva cesta

spomin na prve akcije v noči od 27. na 28. julij 1941. Ulica pelje preko polja iz Mengša v Jarše in tod je včasih potekala telefonska napeljava Mengeš–Jarše. Ker so imeli udeleženci vstaje v načrtu uničiti v kamniškem okraju domala vse telefonske zveze, so se razumljivo Mengšani najprej lotili te. Poščipali so žice od Hribarja do nekako tam, kjer sedaj seka polje razbremenilnik Pšate. Pa tudi sicer je prav, da se ohrani spomin na eno od najpomembnejših dejanj v naši zgodovini, ko so se zavodni Slovenci pod vodstvom KPS golih rok uprli do zob oboroženim zavojevalcem in v neenakem boju zmagali in priborili svobodo.

(Nadaljevanje z 18. strani)

starejšim Domžalcem. „Janez Cerar“ je sinonim za dolgoletnega kulturnega delavca, ki je vse svoje življenje posvetil prosvetno-kulturnemu delovanju, pa naj bo to kot zborovski dirigent in pevec-solist, kot dolgoletni godbenik in tudi kapelnik godbe, pa tudi kot ustanovitelj manjših pevskih ansamblov, iz katerih so se potem razvili večji zbori.

osvoboditve so drugi del zaključile pesmi Hej brigade, Na juriš in Gobčeva Pesem o svobodi. Lahko bi rekli, da se je zbor v prvem delu od pesmi do pesmi ogreval za drugi, tehnično težavnejši del sporeda. Glasovno je zbor zelo dobro zasaden: to velja posebno za zgoščen base in proti pričakovanju zelo prožne prve tenorje; to poudarjam zato, ker pri starostni dobi večine sodelujočih te prožnosti skoraj ne bi pričakovali. V zboru je celo lepa

pesem z vso lahkoto. Smatram, da je bila ta pesem umetniško najbolj podana skladba prvega dela koncerta in se je močno približala Maroltovemu konceptu. O tem se lahko prepričamo na magnetofonskem traku iz leta 1941, ki je čeprav zdaj star že 34 let, tudi edina živa priča nekdanjega Maroltovega Akademskega pevskega zbora. Tudi drugi, čeprav tehnično zahtevnejši del sporeda, je zbor dostojno izvedel; občinstvo, ki je koncertni prostor napolnilo do

zadnjega kotička, so posebno navdušile tri prej omenjene zaključne partizanske pesmi.

Zbor vodi zdaj že deseto leto pevovodja Stane Habe. Kot dolgoletni pevovodja pozna dobre in tudi morebitne šibke strani zbora, zato se zna z njim zlit v prepričljivo umetniško celoto.

Številni poslušalci želijo Pevskemu društvu Janez Cerara, da bi šlo pod novim imenom tudi novim umetniškim uspehom naproti!

Matija Tomc, profesor

Slavnostnega koncerta Moškega pevskega zbora se je udeležilo veliko število poslušalcev

Svoj slavnostni koncert ob 15-letnem jubileju je Pevsko društvo Janez Cerar priredilo v petek 30. maja v avli Osnovne šole Šlandrove brigade v Domžalah. Zaradi pomanjkanja druge primerne dvorane si je društvo izbralo to avlo in moramo reči, da je dobro izbralo. Ta prostor se je izkazal kot zelo akustičen in zato za podobne nastope zelo primeren.

Zbor, ki trenutno šteje 27 pevcev, je razdelil svoj spored na dva dela: v prvem delu so bile izvajane izključno priredbe slovenskih narodnih pesmi osmih skladateljev, v drugem delu pa pet umetnih pesmi; v spomin na 30-letnico

vrsta solističnih glasov, kar se je pokazalo zlasti pri Maroltovi Vojaški, kjer gredo solistični parti kar iz rok v roke; pri tej pesmi je sodelovala kot solistka tudi Metka Torelli. Osebnostno lahko pripomnim, da sem nekoliko dvomil, če bodo dobro izvedli Maroltovo „Kaj b' jaz tebi dav?“. To zato, ker poznam to pesem (kot tudi njegovo Vojaško) iz „prve roke“, to je iz prve izvedbe, ki jo je vodil s svojim Akademskim pevskim zborom Marolt sam. Pesem namreč po notnem zapisu ni tako lahka, čeprav v izvedbi tega ni čutiti. Bil sem pa prijetno presenečen, ko je zbor s solistom vred podal to

JUBILEJNI KONCERT V POČASTITEV DNEVA MLADOSTI

Kakor vsako leto, tako je tudi letos že petindvajsetič Osnovna šola Šlandrove brigade proslavila Dan mladosti s koncertom, ki je bil v avli novega šolskega poslopja.

Program jubilejnega koncerta je bil zelo pester, preudarno izbran in so ga izvajalci posredovali poslušalcem dokaj kvalitetno. V avli je bilo svečano vzdušje zlasti zato, ker je koncertu prisostvoval celoten odbor Šlandrove brigade. Tudi poslušalcev je bilo veliko število.

Potem, ko je nonet odpel Gobčeva Titu za rojstni dan, je otroški pevski zbor podružnične šole iz lhan pod vodstvom tovarišice Marte Merkunove prisrčno zapel štiri pesmi. Po kratkem pozdravnem nagovoru ravnatelja šole Milana Flerina, je narodni heroj Mirko Jerman pripel na prapor pionirskega odreda Šlandrove brigade spominski trak. Predstavnica pionirskega odreda se je tova-

(Nadaljevanje na 20. strani)

Nastop mladinskega pevskega zbora osnovne šole Vencija Perka ob praznovanju 110-letnice obstoja šole

25

Nadaljevanje Kidričeve ceste je BLEJČEVA CESTA.

Cesta sega od križišča pri Trdinovem trgu do konca Mengša proti Loki oziroma Trzinu. Ob njej je rojstna Blejčeva hiša (čeprav ta spada na Staro pot) s spominsko ploščo in v neposredni bližini spomenik padlim v prvi svetovni vojni. Dalje je tu še tovarna filca in stanovanjski blok s samoposteljnico. Konča pa se cesta z bencinsko črpalko oziroma z novimi hišami, ki se raztezajo vse tja do podjetja Tamiz.

Matija Blejc se je rodil leta 1914 v delavski družini v Mengšu, padel pa je leta 1942 na Kostanjski planini v Tuhinju. V osnovno šolo je hodil v Mengeš, izučil pa se je za krojača. V Mengšu je 1941 sodeloval že v pripravah za vstajo, nato pa po akcijah menceške skupine odšel v noči od 27. na 28. julij v partizane. S soimenjakom Tonetom Blejcem je nato vodil menceško partizansko skupino. Nato je sodeloval pri nekaterih akcijah (npr. pri obstrelitvi nemškega policista pod Gobavico, v akciji na nemškega carinika v Domžalah itn.). Na Rašici je 17. avgusta 1941 postal namestnik komandirja Mengeško-moravske čete in se s to četo udeležil skoraj vseh pomembnih spopadov z Nemci. Po smrti komandirja čete Janka Bizjaka v Polhograjskih Dolomitih je postal komandir čete in se z njo vključil decembra 1941 v Cankarjev bataljon. Kmalu po dražgoškem boju se je pod njegovim vodstvom ločila od bataljona skupina 12 borcev in se vrnila okoli 12. februarja 1942 na Kamniško. 27. marca 1942 so ustanovili v Veliki Lašni novo Kamniško četo, ki ji je poveljeval Matija Blejc. Ta četa je nato imela precej spopadov z Nemci. Od teh sta bila posebno pomembna boja sredi aprila 1942 na Vačah in 10. maja 1942 na Osnovčku. Nekaj dni za tem je sredi maja prerasla četa v novi Kamniški bataljon, na čelu prav tako z Blejcem kot komandantom in Jakobom Molkom kot komisarjem. Bataljon je Nemcem prizadejal precejšnje izgube predvsem na Veliki planini in v Tuhinjski dolini. Postavil je mnogo uspešnih zased in izvedel vrsto napisnih in oskr-

bovalnih akcij. V času, ko je bil najbolj aktiven, je številčno močno narasel in postal ena najborbenejših, pa tudi najpripravljenjših partizanskih enot na Gorenjskem in Štajerskem. Bataljon je bil dobro oborožen, napadal pa Nemcev ni samo po Kamniškem in Moravskem, marveč je vpadal tudi na štajersko stran. Jeseni so začeli Nemci bataljon vse pogostje napadati. Sredi decembra 1942 so se zbrali na Kostanjski planini Kamniški bataljon, del Kokrškega bataljona (Kokrški odred) in Zasavski bataljon (Savinjski odred). Tu pa so jih napadle zelo močne sovražne sile in v hudem boju je tudi Matija Blejc junaško padel. Pokopali so ga s še 15 soborci v Šmartnem v Tuhinjski dolini, po osvoboditvi pa prenesli v Mengeš. Za narodnega heroja je bil proglašen leta 1953. Njegova partizanska imena so bila Matevž, Matevž Plamen (Plamin) in Silvo Kamnikar. Najbolj znano ime je prvo.

Po njem smo v Mengšu poimenovali kmalu po osvoboditvi ustanovljeno telesno vzgojno društvo, po njem se imenuje vsakoletno tekmovanje nekaterih sindikalnih podružnic v avtorallyju, skoraj na dan 60-letnice njegovega rojstva pa je dobila njegovo ime nova, moderna šola. Prav pa bi bilo, ko bi se mu Mengeš oddolžil s primernim spomenikom.

26

Prva cesta, ki se odcepi od Blejčeve, je STARA POT. Tako se imenuje zato, ker je tod v velikem ovinku včasih vodila stara cesta Trzin-Kamnik. Ob njej je le nekaj hiš, ena pa je precej mogočna, to je skupina treh poslopij, nekdanj last menceškega učitelja in župana Franca Dolenc. Ta je sprva bil, tako poroča Trdina, marljiv šolmošter, kasneje pa se mu je ta gorečnost za šolo ohladila, ker je uvidel, da mu dajo druga opravila veliko več dohodkov. Postal je kmetiški dohtar in grozovit skopuh. Pisarjenje ga je obogatilo in ga povzdignilo med menceške veljake, tako da so ga izvolili celo za župana. Mimo učiteljske službe je bil še organist, mrliški oglednik, lastnik strojarne in prodajalne usnja in še velik kmet.

(Nadaljevanje prihodnjic)

(Nadaljevanje z 19. strani)

rišu Mirku Jermanu zahvalila za spominski trak, za njegove besede in mu podelila šopek rdečih nageljnov.

Za tem je nastopil otroški zbor, ki je zapel pod vodstvom glasbenega pedagoga Karla Leskovca štiri pesmi. Sledila je zborna recitacija Domovini, ki sta jo skrbno pripravili prof. Mara Obervalderjeva in prof. Majda Gnidočeva. Učenci so recitacijo posredovali v razgibanem ritmu, pogumno, živo in zanesljivo s prefinjenimi glasovnimi odtenki.

Pod vodstvom Karla Leskovca sta za tem, vsak zase, zapela dva mladinska pevska zbora in to iz Osnovne šole Ihana in Osnovne šole Šlandrove brigade. Zbora sta

imela na sporedu narodne in umetne pesmi, največ z domovinsko in borbeno tematiko.

Nazdanje je združeni pevski zbor, kjer so nastopili vsi pevci, zapel Pionirsko in Partizansko koračnico, Pesem o svobodi in Pesem o Titu ter Lepo je v naši domovini biti mlad. Vseh pet pesmi je spremljal zelo ubrano harmonikarski orkester domžalske glasbene šole, ki ga je pripravila Majda Golobova.

Pevcem in orkestru pa je dirigiral Karel Leskovec. Vsako pesem, ki so jo zbori odpeli so pevci presadili v zavest poslušalcev, zato so jo le-ti z navdušenjem, poslušom in vznosenjem sprejeli in jo nagradili z dolgotrajnim ploskanjem.

Jubilejni koncert, ki je bil v počastitev 30-letnice svobode in 25-letnice proslave dneva mladosti, je izzvenel v zadovoljivem razpoloženju. Poslušalci so bili z izvedbo zelo zadovoljni, saj se je spored razvijal brez zastojev in brez vidnih spodrslijajev. Mlada napovedovalka je brala vezni tekst razločno in s čustveno toplino. Profesor Tomaž Habe pa je spremljal nekatere pesmi na klavirju in s tem poskrbel, da so pevci peli še z večjim pogumom. Jubilejni koncert je bil vsebinsko in idejno v celoti skrbno preverjen, zato je bil tudi vtis uspeha na tako zavidljivi višini. Stik med izvajalci in poslušalci je bil vzpostavljen takoj v začetku in se je dvigal od točke do točke.

Dolfe Prešeren

homa vprašujejo, kdaj bo napočil čas, ko bodo naši učenci zasedli nove sodobne prostore in se ne bodo več stiskali v skoraj 100 let starih učilnicah, ki so bile zgrajene v času cesarja Franca Jožefa in po drugi svetovni vojni malo popravljenе.

Vse popolne osnovne šole in večina podružničnih šol v domžalski občini ima vsaj sodobne učne prostore (tudi v Dobu bo kmalu to res), nekatere pa tudi telovadnice, le najstarejša šola v Domžalah se ponaša tudi z najstarejšo stavbo, v kateri se stiska v 2,4 izmenah preko 500 otrok. Starši našega šolskega okoliša upravičeno negodujejo nad tem stanjem, saj že 7. leto plačujejo samoprispevek za šole, a do sedaj se ni še nič naredilo, kljub obljubam a tudi izgledi so vedno slabši, da bi v doglednem času prišli vsaj do sodobnih učnih prostorov, da sploh ne govorimo o osemurni (celodnevni) šoli. Upamo pa, da se bo vse nekako uredilo in s tem tolažimo tudi starše. Vsi trdno upamo, da bo nekoč prav gotovo prišel čas, ko se bomo z nasmehom spomnili 110. obletnice naše šole češ: „Kako revni smo bili takrat!“, danes pa imamo sodobno šolo v modernih prostorih.

Ulčar Janez

IZ LUKOVICE POROČAJO

Žene v Krajevni skupnosti Lukovica plodno sodelujejo z političnimi organizacijami v Črnem grabnu in že petnajst let organizirajo posamezne slovesnosti, ki so povezane s slavljenjem tako ob Dnevu žena, kot ob Dnevu mladosti in drugih priložnostih. Tako so letošnje leto v sodelovanju z Občinskim odborom (skrb za borce in invalide) ter delovno organizacijo Helios obdarile ob Dnevu žena vse nad sedemdeset let stare žene. Poleg tega so priredile tudi prijateljsko srečanje, na katerega so povabile vse žene in jim pripravile tudi skromno pogostitev. Veliko pomagajo tudi pri delu posameznih društev in s prostovoljnim delom pomagajo tudi pionirski organizaciji na Osnovni šoli Brdo. Ko je ta organizacija letos razvila svoj prapor, so ji prispevale 500 din in sodelovale tudi pri sami prireditvi.

V letošnjem letu se bodo aktivno vključevale v proslave ob 30-letnici osvoboditve in še naprej skrbele za svoje sotočarišice, ki živijo po posameznih oddaljenih zaselkih na območju Črnega grabna. Prepričane so, da bo njihovo delo opazno tudi navzven in da bo njihovo prizadevanje obrodilo bogate sadove.

Zofija Mlakar

Na osnovi MNENJA sekretariata za informacije v izvršnem svetu skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 26. 11. 1974 je glasilo SZDL Domžale OBČINSKI POROČEVALEC oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.

110 let šolstva v Domžalah

V prazničnih majskih dneh, ko smo slovesno praznovali 30. obletnico svobode in Dan mladosti, rojstni dan tov. Tita, je šla skoraj neopazno mimo naša 110. obletnica, ko je v Domžalah odprla svoja vrata prva šola in sprejela prve učence, naše pradede in prababice. Zato smo sklenili na Osnovni šoli Vencija Perka v Domžalah, da ne smemo prezreti te obletnice in smo vključili prošlavo te obletnice v proslavljanje 30. obletnice osvoboditve in Dneva mladosti na akademiji, ki je bila 22. maja 1975 na dvorišču naše šole.

Res ima ta obletnica le lokalni značaj in je pomembna samo za Domžale, le nismo mogli mimo nje, saj je to neke vrste kulturni praznik Domžal, posebno pa še šole, ki nadaljuje tradicije prve domžalske šole.

nemškim plemičem. Danes pa so Domžale že kar precej veliko in moderno industrijsko središče, s tremi popolnimi osnovnimi šolami z nad 2000 šoloobveznimi učenci in s tremi srednjimi šolami. Šola je bila takrat glavno, in lahko bi rekli, edino kulturno žarišče kraja. Tudi dandanašnji se še ni dosti spremenilo, čeprav delujejo v Domžalah poleg šole še druge kulturne ustanove in imamo radio, televizijo, motorizacijo in še marsikaj. Še danes daje otrokom osnovna šola prva znanja in prve kulturne navade. Skozi ves ta razgiban čas 110 let je bila šola na braniku slovenstva in napredka. Danes se nam ni treba več boriti za slovenstvo tako, kot se borijo koroški in primorski Slovenci, a še vedno se borimo za napredek, za socialistično vzgojo s tem, da našo mladino vzgajamo za delovne ljudi, za

škodo. Te generacije, ki danes hodijo v šolo, bodo na prelomu v 21. stoletje na višku svoje delovne sposobnosti in bodo nadaljevale delo starejših generacij, zato nam ne more biti vseeno, kako jih bomo vzgojili. Naši učitelji se trudijo z vsemi svojimi močmi, da bi naši otroci, bodoči samoupravljalci, postali res to, kar od njih pričakujemo, poštene in delovni državljani Titove Jugoslavije.

Pri tem sta nam v veliko pomoč Pionirska in mladinska organizacija. Pionirska organizacija, ki ji je na naši šoli že več let mentor tovarišica Cirila Hren, je prava šola samoupravljanja, saj dela po samoupravnih načelih in s tem vzgaja učence v tem duhu. Res so težave, saj so ti samoupravljalci še mladi in neizkušeni, a treba je začeti čim prej. S pomočjo mentorjev pa prebrodimo vse težave in se skupno veselimo uspehov. Naši pionirji in mladinci uspešno sodelujejo v celi vrsti raznih interesnih dejavnosti. Z njimi so naši učitelji-mentorji, ki žrtvujejo marsikatero urico prostega časa, ne pričakujoč primerne nagrade, saj jim je največja nagrada to, da je delo uspešno, da so naši učenci zadovoljni in da jih vzgajamo za kolektiv in samoupravljanje v njem. Zelo delovno je Šolsko kulturno društvo, ki ima najbolj razvejane dejavnosti. Imamo tudi Šolsko športno društvo, a žal je njegovo delo zelo skromno, saj nimamo niti dovolj učnega prostora, niti primerne hodnika, kaj šele telovadnice ali igrišča. Če bi imeli vsaj minimalne prostorske pogoje, bi bilo športno društvo gotovo najbolj aktivno, ker naši učenci so navdušeni za vse, kar se imenuje šport, saj so mladi in polni energije. A zaenkrat gojimo samo upanje v lepšo bodočnost. Ko smo se lansko leto navduševali za podaljšanje samopriskevka za gradnjo šol, so si naši učenci ogledali novi telovadnici na Rojah in v Mengšu. Kar oči so jim žarele v upanju, da bodo tudi oni imeli kmalu podobno telovadnico. To upanje še do danes ni čisto zamrlo. Tudi starši nas nepre-

Oktet bratov Pirnat iz Jarš je nastopil v Domu počitka v Domžalah, kjer je s svojimi pesmimi razveselil oskrbovance v tem domu

Leta 1865. so bile Domžale še skromna slovenska vas s pretežno kmečkim prebivalstvom. Res se je v tistem času že začela porajati industrija – slavnikaarstvo, a vendar se je velika večina prebivalstva pečala s poljedelstvom in je minilo komaj 17 let od takrat, ko so naši kmetje postali gospodarji na svoji zemlji in nehali tlačaniti

samoupravljalce. Pri tem svojem delu imamo tudi nasprotnike, ki pa se skušajo prikriti, a so zato še toliko bolj nevarni. Naši otroci, ki odpirajo svoja mlada srca socialistični vzgoji, so včasih prav razdvojeni, saj se morajo soočiti z različnimi vzgojnimi vplivi, ki so med seboj v nasprotju. To nam zelo otežkoča delo, otroci pa imajo od tega samo

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

NOVO IZ IHANA

Na drugi seji Krajevne konference SZDL Ihan, 6. maja je bil izvoljen izvršni odbor te konference, ki ga sestavljajo: Franc Okoren predsednik, Marija Svetlin, Janez Gašperlin, Ivanka Pajer in Franc Gnidovec kot člani.

Sestanku so prisostvovali tudi predsednik Občinske konference SZDL Domžale Janez Vreček, predsednik Krajevne skupnosti Ihan Zvone Slovnik in predsednik KO ZB NCV Karol Pance. Poleg tega so se seje udeležili tudi člani delegacije krajevne skupnosti, katere predsednik je Franc Kralj.

Osrednja točka razprave je bilo vprašanje mostu v Biščah, ker je Mala Loka v bistvu odrezana od ostalega dela krajevne skupnosti. Po razpravi je bil sprejet sklep, da se naj to vprašanje prenese na izvršni svet pri skupščini občine in se s to problematiko seznani tudi cestni sklad. Nadaljnja razprava je bila posvečena vprašanju telefonske govorilnice in ureditvi pokopališča.

Iz vseh poročil na tem sestanku izhaja, da bo potrebna tesnejša povezava z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami v sami krajevni skupnosti in da bo mogoče vsa odprta vprašanja rešiti, če bodo pri njihovem reševanju sodelovali vsi občani Krajevne skupnosti Ihan.

Krajevna konferenca SZDL
Ihan
Franc Okoren

ZLATOPOROČENCA MARIJA IN TONE DROLC

31. maja je bila v prostorih občinske skupščine Domžale majhna slovesnost ob 50-letni skupni življenjski poti Marije in Antona Drolca.

Anton Drolc je bil rojen 1898 v Selah pri Kamniku v številni kmečki družini, v kateri je bilo osem

Nazadnje je bil zaposlen v tovarni Toko, po upokojitvi pa opravlja hišniška dela na občini Domžale.

Njegova žena Marija, rojena Bergant, izhaja iz Suhadol pri Komendi. Rojena je bila 1901. leta v družini, v kateri je bilo kar 10 otrok. Svojo mladost je preživela

Zlatoporočenca Marija in Anton Drolc med svečanim obredom v prostorih občinske skupščine

otrok. Že kot otrok je moral z doma, leta prve svetovne vojne pa je preživel kot vojak v Galiciji. Po razpadu Avstroogrske se je pridružil Maistrovim borcem za severno mejo. Po vrnitvi domov se je zaposlil pri veleposestnikih v Dobu in kasneje na Viru in delal vse do druge svetovne vojne. Kot vojni ujetnik je bil transportiran v ujetniško taborišče v Nemčijo, kjer se je pri delu ponesrečil in bil poslan domov. Kljub temu, da ni aktivno sodeloval v NOV, je delal za OF.

na kmetijah v okolici rojstnega kraja, pozneje pa se je zaposlila v Mihelčičevem mlinu v Študi pri Domžalah, kjer je spoznala tudi Toneta.

Zakoncema so se rodili trije otroci, vendar je eden padel kot borec NOV, drugi pa je ostal v Taborišču Dachau. Ostala jima je le hčerka Tončka.

Ob zlati poroki jima želimo še veliko zdravih in zadovoljnih let.

M.

Z OBČNEGA ZBORA DRUŠTVA UPOKOJENCEV MORAVČE

Sredi maja je imelo Društvo upokojencev Moravče svoj redni občni zbor. Na tem občnem zboru je pregledalo svoje delo v preteklem obdobju in si zadalo tudi načrt za delo v bodoče. Društvo ima 157 članov, ki aktivno delajo v posameznih organizacijah in društvi.

Iz poročila, ki ga je podala tovarišica Marija Šegula je razvidno, da je društvo v preteklem letu izgubilo 10 članov med njimi tudi 2 najbolj prizadevna člana to je tovariša Srečka Berlota in Aleksandra Trampuža. Vsi prisotni so počastili spomin na umrle člane.

V razpravi je bilo načeto vrsto vprašanj, ki zanimajo moravške upokojence in tudi njihovo delo v posameznih organizacijah. Lepo je bila sprejeta pobuda Društva upokojencev Domžale, da sodelujejo skupaj pri organizaciji posameznih izletov, ker društvo samo ne more kriti vseh v finančnih izdatkih. Ravno tako je bilo povedano s dosti o tem, kako društvo skrbi za ostarele člane in jih obiskuje ob posameznih praznikih in s tem dokazuje, da še vedno živijo s samim društvom.

Dosedanjemu odboru so upokojenci zaupali tudi delo v prihodnje, saj smatrajo, da bo pod njegovim vodstvom v bodoče delo še bolj plodno in da bo odbor resnično povezoval vse člane društva.

Po končanem občnem zboru so se vsi zbrali na skromni zakuski v znani gostilni „Kavka“, kjer so v spomin obudili svoja mladostna leta in pot, ki so jo prehodili v svojem življenju.

Vsem Moravskim upokojencem

Člani društva upokojencev Moravče so se po končanem občnem zboru slikali pred znanim gostiščem „Kavka“ v Moravčah

V središču Domžal razjeda zob časa nekdanjo Ravnikarjevo gospodarsko poslopje. To, kar vidimo na sliki brez dvoma ni v ponos samim Domžalam

želimo, da bi še dolgo uživali sadove svojega dela in da bi se dobro počutili v naši svobodni domovini.

Janko Zupan

Promet v Domžalah na dan proslave 22. junija

Komisija za organizacijo prometa na dan proslave, 22. junija je pripravila potek prometa v Domžalah in pri tem upoštevala tudi to, da bodo nekatere ceste v času proslave zaprte. Zaradi tega seznanjamo udeležence proslave s tem, kako bo usmerjen promet v Domžalah in to z namenom, da bi lahko razporedili vse tiste, ki bodo prišli v Domžale.

Komisija za promet je sprejela naslednji program:

1. Zbiranje udeležencev parade do 9.15 ure na Savski cesti od prometnega otoka do križišča v Krakovski ulici. Gasilci in športniki imajo zagotovljen prostor za svoja vozila na dvorišču tovarne TOKO ob Cesti Talcev.
2. Ves promet se v centru Domžal zapre ob 8.30 uri, razen ulic, ki so namenjene za parkirišče osebnih avtomobilov.
3. Zaradi začasne preusmeritve avtobusnega potniškega prometa bo vstopanje in izstopanje potnikov v Prešernovi ulici in na Deteljici (ob zvezni cesti) od 9. do 10.30 ure.

4. Udeleženci, ki bodo prispeli z avtobusi do 9. ure bodo lahko izstopili na prostoru med Veleblagovnico in Zdravstvenim domom.

5. Večina avtobusov bo imela parkirne prostore za gostiščem Repovž v Športnem parku tako, da se bodo udeleženci proslave lahko posluževali tega mesta tudi glede samega odhoda avtobusov.

6. Parkirni prostori za smeri Litija – Dolsko – Ihan bodo v naseljih Podrečje in Zaboršt.

7. Po zaključku svečanosti pred spomenikom in parade se bo promet v centru Domžal zopet normalno razvijal.

VSE OBČANE DOMŽAL IN UDELEŽENCE PROSIMO, da upošteva jo navodila prometnikov in tistih, ki bodo skrbeli za usmerjanje prometa.

Komisija za promet

Glej skico na 23. strani!

15. rokovnjaški tabor

Osrednja prireditev Turističnega društva Brdo – Lukovica je vsakoletni, tradicionalni „Rokovnjaški tabor“. Člani tega društva so iz KS Lukovica, Prevoje, Rafolče in Zlato polje. Letos se še posebno skrbno pripravljajo na jubilejni 15. Rokovnjaški tabor.

Turistično društvo je bilo ustanovljeno leta 1955. Aktivno pa je začelo delati leta 1960, ko je bil prvi Rokovnjaški tabor. Organizatorji so pokazali na vseh dosedanjih prireditvah polno iznajdljivosti in duhovitosti. Vsako leto so v precejšnji meri menjali program in tako privabljali ljudi tudi iz precej oddaljenih krajev. V petek ali v soboto zvečer je bil kulturni program. Na njem so vsako leto nastopali pevci in igralci KUD Janko Kersnik iz Lukovice. Igralci so

prikazali Finžgarjevo igro Divji lovec in več izvedb igre po delu Kersnika in Jurčiča – Rokovnjači. Nastopila je tudi folklorna skupina „Tine Rožanc“ in gledališki igralec Janez Rohaček.

Glavna točka nedeljskega programa je rokovnjaški napad, kjer je prikazana ostra in napeta borba med rokovnjači in francoskimi vojaki. Da pa je prizor še bolj živobarven, nastopajo tudi slovenske narodne noše in jara gospoda.

Rokovnjaška specialiteta je rokovnjaški golaž, gostom pa se nudi tudi domač kruh, domača salama, medica itd. Vse te jedi in pijače se dobijo v rokovnjaškem brlogu. Ker se prireditev odvija v prijetnem gozdičku, se obiskovalec

odpočije in oddahne, ter nabere novih moči za delovne dni.

Letos pripravljajo prireditelji 15. Rokovnjaškega tabora nov program. Naš znani slovenski pisatelj in režiser Marjan Marinc bo za to priložnost napisal moderno in duhovito izvedbo „Rokovnjačev“ z naslovom „Črni Korel“. Izvedli jo bodo igralci KUD Janko Kersnik, režiral pa bo avtor sam. Sodelovalo bo še nekaj znanih imen, ki bodo

presenečenje. Domačini, gasilci in mladina se bodo za to slovesnost še posebej potrudili. Prvemu predsedniku Niku Jermanu (1955–1961), drugemu predsedniku Francu Blatniku (1961–1962) in sedanjemu predsedniku Turističnega društva Francu Košenini (od 1963 dalje) bodo podeljena priznanja, prav tako tudi najprizadenejšim članom.

Prireditelji vas vabijo na „Rokovnjaški tabor“, ki bo 5. in 6. julija 1975 v gozdičku na Brdu.

Vabljeni in nasvidenje!

DNEVNI RED

SKUPNE SEJE VSEH ZBOROV DELEGATSKE SKUPŠČINE,
KI BO 27.6.1975 OB 8. URI

Na skupni seji bodo vsi zbori obravnavali:

- Predlog kandidatov za podelitev priznanja občine Domžale ob letošnjem praznovanju občinskega praznika
- Odlok o spremembi odloka o določitvi števila sodnikov pri sodišču združenega dela v Ljubljani
- Volitve in imenovanja

Na ločenih sejah pa bodo zbori obravnavali:

- Poročilo o delu skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in študentov v občini Domžale
- Poročilo o delu ter problematiko kadrovske službe pri SOB Domžale
- Osnutek družbenega dogovora o načelih za izvajanje kadrovske politike v občini Domžale – začetek javne razprave
- Osnutek družbenega dogovora o idejnem in družbenoekonomskem izobraževanju odraslih in mladine v občini Domžale in predlog programa družbenega izobraževanja – začetek javne razprave
- Poročilo samoupravne stanovanjske skupnosti o upravljanju s sredstvi dobljenimi iz stanarin v letu 1974
- Nekateri podatke o gibanju gospodarstva v prvih treh mesecih leta 1975
- Družbeni dogovor o osnovah in merilih za določanje OD in drugih osebnih prejemkov voljenim ali imenovanim funkcionarjem v pravosodju
- Odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna občine Domžale za leto 1974
- Sklep o zaključnem računu davčne uprave SOB Domžale
- Odlok o sprejetju zazidalnega načrta dopolnilne zazidave ožjega naselja Jarše
- Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o poslovnem času gostinskih obratov na območju občine Domžale
- Odlok o pogojih za občasno opravljanje gostinske dejavnosti izven gostinskega obrata
- Sklep o razporeditvi sredstev, ki so se formirala z zmanjšanjem prispevka za solidarnost
- Odgovori, vprašanja in predlogi delegatov

„Jara gospoda“ se pelje proti gradu

TOVARNA POZAMENTERIJE

trac

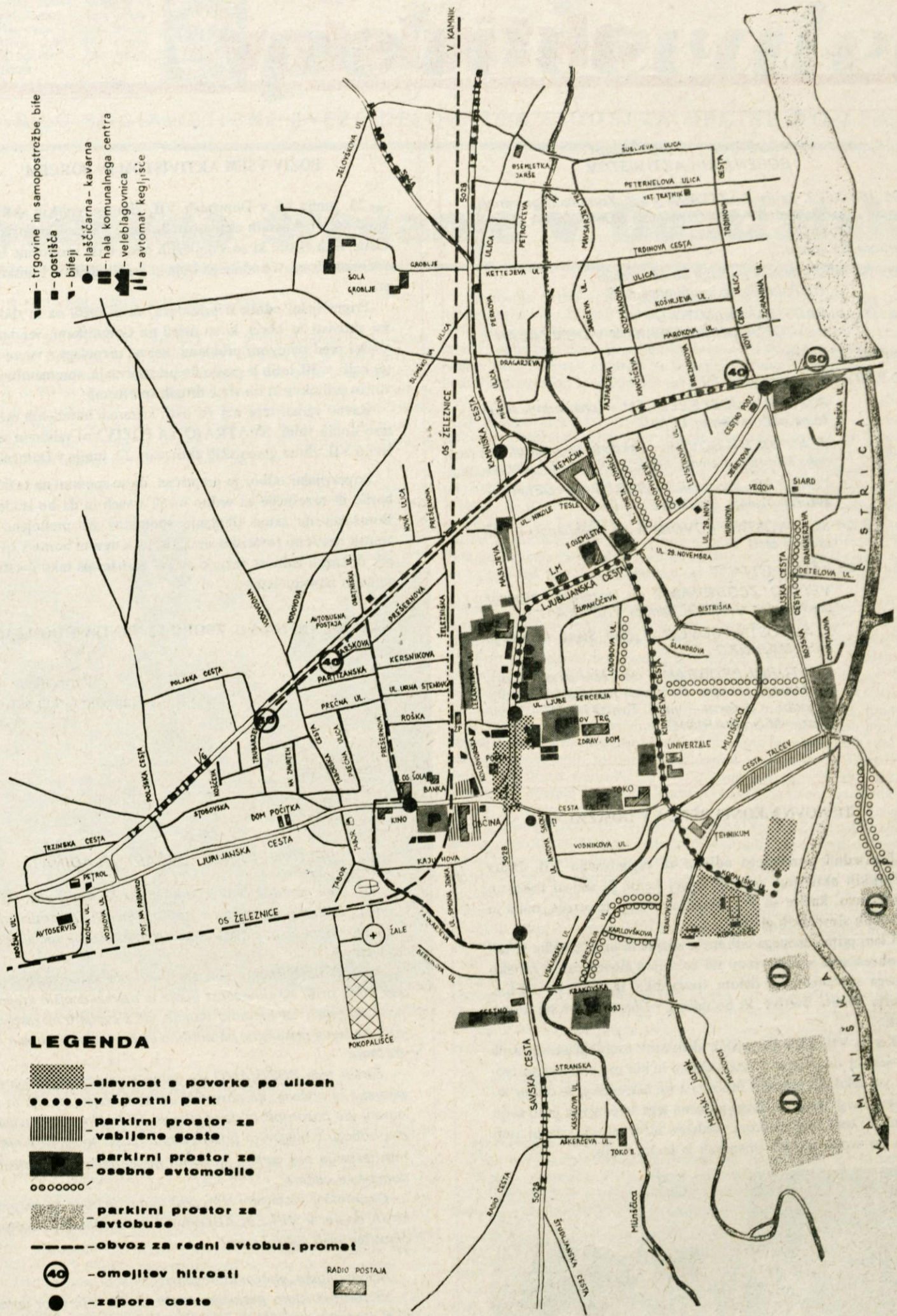
Mengeš

Priporoča svoje storitve

SLOVENJALLES

Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne
in sedežne garniture

Ob VII. zboru gorenjskih aktivistov

PROGRAM VII. SREČANJA GORENJSKIH AKTIVISTOV

Od 16. do 22. junija RAZSTAVA v avli Komunalnega centra Domžale ob 50—letnici izhajanja KOMUNISTA

Sobota, 21. junija:

ob 10. uri v VINJAH srečanje ob 35—letnici
III. Pokrajinske konference KPS

ob 20. uri PARTIZANSKI MITING
pri IVOTU POD ŠUMBERKOM V DOMŽALAH

Nedelja, 22. junija:

ob 9.30 uri pred poslopjem PTT

POZDRAV UDELEŽENCEM — predsednik skupščine občine Jernej LENIČ

SLAVNOSTNI GOVOR — nekdanji sekretar okrožnega komiteja Kamnik Franc ZUPANČIČ—Marjan

ODKRITJE spomenika „BORBE IN DELA“ — avtorja Toneta SVETINE

ob 10. uri SLAVNOSTNA POVORKA po Ljubljanski in Kidričevi cesti

ob 11. uri v Športnem parku

VELIKO ZBOROVANJE — pozdravni nagovor predsednika OK SZDL Janeza VREČKA

SLAVNOSTNI GOVOR — član Sveta federacije Miha MARINKO

KULTURNI PROGRAM — združeni pevski zbori, Simfonični orkester Domžale—Kamnik, recitatorji in godbi — dirigent — prof. Tomaž HABE — vezni tekst — Milan MARINIČ

POZIV VSEM AKTIVISTOM IN BORCEM!

22. junija bo v Domžalah VII. zbor gorenjskih aktivistov, shod vseh nekdanjih aktivistov in borcev z vse Gorenjske, srečanje vseh tistih, ki so v najtežjih časih naše zgodovine bili nosilci narodnoosvobodilnega boja in graditelji nove ljudske oblasti.

Pripravljalni odbor si prizadeva, da bi prišli na ta zbor prav vsi aktivisti in borci, ki so delali na Gorenjskem, vendar se je znašel pred mnogimi problemi, ker ne razpolaga z vsemi naslovi, kajti v 30. letih je prišlo do preseljevanja, spremembe naslovov in priimkov in do vrste drugih sprememb.

Ravno zaradi tega naj vsi tisti, ki zaradi navedenih razlogov niso dobili vabil, SMATRAJO TA POZIV kot vabilo in se udeležijo VII. zbora gorenjskih aktivistov 22. junija v Domžalah.

Pripravljalni odbor je prepričan, da so spomini na težka leta borbe in revolucije za vedno ostali v vseh in da bo snidenje v Domžalah ne samo obujanje spominov na prehojeno pot, ampak resnično tovariško srečanje, na katerem bomo s stiskom rok dokazali trdnost vezi, ki so nas združevale tako čvrsto vsa vojna in poveljna leta.

NASVIDENJE NA VII. ZBORU 22. JUNIJA V DOMŽALAH!

Pripravljalni odbor
za VII. srečanje gorenjskih aktivistov
Domžale

TISKOVNA KONFERENCA V DOMŽALAH

Predsednik osrednjega odbora za organizacijo VII. zbora gorenjskih aktivistov tovariš Jernej Lenič je sklical tiskovno konferenco, katere so se udeležili novinarji televizije, radia in osrednjih slovenskih glasil.

Člani pripravljalnega odbora so seznanili predstavnike javnega obveščanja s pripravami na to veliko slovesnost, o poteku samega srečanja in z delom spomenika BORBE IN DELA, avtorja Toneta Svetine, ki bo odkrit v Domžalah ob tej slovesnosti.

Ker je VII. zbor gorenjskih aktivistov osrednja proslava ob 30—letnici osvoboditve v naši občini in ker mu bodo prisostvovali vsi nekdanji aktivisti in borci z vse Gorenjske, se odbor zaveda velikega zgodovinskega pomena tega srečanja in je to željo prenesel tudi zastopnikom sredstev informiranja, da bi tudi le-ti po svojih močeh prispevali k temu slavlju.

S tiskovne konference pri predsedniku pripravljalnega odbora za VII. srečanje gorenjskih aktivistov

DELOVNI LJUDJE, OBČANI, MLADINA!

VII. zbor gorenjskih aktivistov, ki bo 22. junija v Domžalah, pomeni osrednjo slovesnost v naši občini ob 30—letnici zmage nad fašizmom in graditve našega samoupravnega socialističnega sistema.

Ker bo naša občina sprejela nekdanje aktiviste in borce, ker bodo prišli na slovesnost ljudje iz najrazličnejših krajev, je naša dolžnost, da uredimo naselja, da s cvetjem in zastavami tudi na zunaj pokažemo na veličino in zgodovinski pomen tega srečanja.

Zaradi tega POZIVAMO vse delovne organizacije, trgovska podjetja in občane, da posvetijo ureditvi krajev, okolja in stanovanj vso pozornost in da se tako vsi pridružimo pripravljalnemu odboru v njegovem prizadevanju, da bo to slavlje v resnici manifestacija nas vseh — delovnih ljudi, občanov in mladine domžalske občine.

Okrasimo z zastavami hiše, poskrbimo, da bodo te zastave — ki jih dobite v VELEBLAGOVNICI v Domžalah — dostojna okrasitev vseh naših krajev!

Delovni ljudje, občani in mladina!

Vsi skupaj lahko poskrbimo zato, da bo VII. zbor gorenjskih aktivistov resnično naš praznik in da se bomo 22. junija v čimvečjem številu udeležili odkritja spomenika BORBE IN DELA in prisostvovali slavnostim v ŠPORTNEM PARKU v Domžalah!

Družbenopolitične organizacije
občine Domžale